

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

١_ م. أسو نريمان سبحان

قسم التاريخ، كلية التربية، جامعة گهرميان ، كلار، كردستان، العراق.

aso.subhany@garmian.edu.krd

٢_ أ.د. كهيوان نازاد نهنوهر

قسم التاريخ، كلية العلوم الإنسانية، جامعة السليمانية، السليمانية، العراق.

Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

الكلمات المفتاحية: أبو حنيفة الدينوري، ابن خلكان، الرؤية، الخليفة الأمويون.

كيفية اقتباس البحث

سبحان ، أسو نريمان ، كهيوان نازاد نهنوهر ، رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً ،مجلة مركز بابل للدراسات الانسانية، حزيران ٢٠٢٦، المجلد: ١٦، العدد: ٦ .

هذا البحث من نوع الوصول المفتوح مرخص بموجب رخصة المشاع الإبداعي لحقوق التأليف والنشر (Creative Commons Attribution) تتيح فقط للآخرين تحميل البحث ومشاركته مع الآخرين بشرط نسب العمل الأصلي للمؤلف، ودون القيام بأي تعديل أو استخدامه لأغراض تجارية.

Registered مسجلة في

ROAD

Indexed مفهرسة في

IASJ

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة
الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

The Perspectives of Medieval Kurdish Historians on the Umayyad Caliphs: Selected Case Studies of Abu Hanifa al-Dinawari and Ibn Khallikan

Lecturer: Aso Nariman Subhan
Department of History, College of Education, Garmian University,
.Kalar, Kurdistan, Iraq
aso.subhany@garmian.edu.krd

D. Keywan Azad Anwar
Department of History, College of Humanities, Sulaymaniyah
University, Sulaymaniyah, Iraq
Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

Keywords : Abu Hanifa, Ibn Khallikan, Perspective, Caliph, Umayyad.

How To Cite This Article

Subhan , Aso Nariman ,Keywan Azad Anwar ,The Perspectives of Medieval Kurdish Historians on the Umayyad Caliphs: Selected Case Studies of Abu Hanifa al-Dinawari and Ibn Khallikan ,Journal Of Babylon Center For Humanities Studies, june 2026,Volume:16,Issue 6.

[This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License.](http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Abstract

This research aims to examine and analyze the views and perspectives of two prominent medieval Kurdish historians, Abu Hanifa al-Dinawari and Ibn Khallikan, particularly concerning their stances and approaches toward the history of the Umayyad state and its caliphs.

The study is divided into two main sections. The first section is dedicated to Abu Hanifa al-Dinawari and an analysis of the texts from his book, *Al-Akhbar al-Tiwal*. The research concludes that, despite allegations of Shi'ism leveled against him by some sources, al-Dinawari maintained a degree of neutrality in narrating sensitive events—such as the killing of

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

Husayn ibn Ali and the conflicts between the Umayyads and the Alids. He transmitted these events as historical occurrences rather than through a lens of sectarian emotion; he even avoided narrating the details of certain events, such as the atrocities committed by the army of Yazid ibn Mu'awiya in Medina. However, his narratives display an inclination toward the Abbasids; he highlighted the corruption and oppression of Umayyad governors in Khurasan, which has been interpreted as a form of justification and legitimization for the Abbasid Revolution.

The second section focuses on Ibn Khallikan and his famous book, *Wafayat al-A'yan*. The study reveals that due to the biographical nature of his work, Ibn Khallikan paid less attention to the details of the political history of the caliphs, largely overlooking them unless necessary to clarify the biography of another figure. Unlike al-Dinawari, Ibn Khallikan's view of the Umayyads was more lenient. He showed respect for caliphs such as Umar ibn Abd al-Aziz, even using the honorific phrase "(may Allah be pleased with him)" when referring to him. Nevertheless, this religious and personal sentiment did not prevent him from recording the tyranny of certain caliphs, such as Walid ibn Yazid, or the killing of Marwan II. Overall, the research highlights the differences in methodology and intellectual orientation between the two historians in their narration of events during the Umayyad Caliphate.

ملخص

تتناول هذه الدراسة بالقراءة والتحليل الرؤية التاريخية لاثنتين من أبرز أعلام التأريخ الكرد في العصور الوسطى، وهما (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان)، مع التركيز على مواقفهما المنهجية في التعاطي مع تاريخ الدولة الأموية وسير خلفائها.

وقد قُسم البحث إلى قسمين رئيسيين: القسم الأول: خُصص لأبي حنيفة الدينوري وتحليل نصوص كتابه (الأخبار الطوال). وقد توصلت الدراسة إلى أنّ الدينوري -رغم نسبته إلى التشيع في بعض المصادر- قد التزم قدراً عالياً من الموضوعية والتجرد في سرد الأحداث المفصلية؛ مثل مقتل (الحسين بن علي) والصراع الأموي العلوي، مبتعداً عن الشحن المذهبي، بل إنه تحاشى ذكر تفاصيل بعض الوقائع، كتجاوزات جيش (يزيد بن معاوية) في (المدينة المنورة). وفي المقابل، رصدت الدراسة ميلاً سياسياً لديه نحو العباسيين من خلال تسليط الضوء على مظالم الولاة الأمويين في خراسان، ما فُسّر كسعي لإضفاء الشرعية التاريخية على الدعوة العباسية.

القسم الثاني: تناول ابن خلكان وكتابه (وفيات الأعيان)، حيث تبين أنّ الطبيعة "السيرة" للمؤلف جعلته لا يفرد تراجم مستقلة لمعظم الخلفاء إلا لضرورة إيضاحية. وعلى نقض

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

الدينوري، اتسمت نظرة ابن خلكان للأمويين باللين والتقدير، خاصة لنموذج (عمر بن عبد العزيز)، ومع ذلك، لم يمنعه إنصافه التاريخي من نقل مظاهر استبداد خلفاء آخرين ك(الوليد بن يزيد). ويخلص البحث إلى تبيان التباين المنهجي بين المؤرخ الموسوعي والمؤرخ البيوغرافي في قراءة العصر الأموي.

ديد و تێروانی ئی میژوونوو سانی کورد له میژووی سهده کانی ناوهراست بۆ خهلیفه کانی ئومهوی؛ تێروانی (ئهبو حهنیفه دینهوهری) و (ئیبین خهلهکان) به نموونه ١_ م. أسو نریمان سبحان، بهشی میژوو، کۆلیجی پهروهرده، زانکۆی گهرمیان، کهلار، کوردستان، عێراق.

ئیمهیل: aso.subhany@garmian.edu.krd

ژ: ٧٧١٩٤٧٤٤٦٤

٢_ پ.د. کهیوان ئازاد ئه نوهر، بهشی میژوو، کۆلیجی زانسته مروڤایه تیه کانی، زانکۆی سلیمانی، سلیمانی، عێراق.

ئیمهیل: Kaiwan.anwer@univsul.edu.iq

ژ: ٧٧٠١٤٢٠٣٨٣

تێبینی: ئهم توێژینه وهیه له بنه رته دا هه لئێنجراوی تێزی دکتورایه.

پوخته ی توێژینه وه

ئهم توێژینه وهیه هه ول ده دات خوێندنه وه و شیکردنه وه بۆ دید و تێروانی دوو میژوونووسی دیاری کورد له میژووی سهده کانی ناوهراستدا بکات، که ئه وانی ش (ئهبو حهنیفه دینهوهری) و (ئیبین خهلهکان)؛ به مه بهستی ناسینی هه لئوێست و میتۆدی مامه له کردنیان له گه ل میژووی ده ولته ی ئه مه وی و خه لیفه کانیان.

توێژینه وه که بۆ دوو به شی سه ره کی دابه شکراوه: به شی یه که م: ته رخانکراوه بۆ دینه وه ری و شیکردنه وه ی ده قه کانی کتیی (الأخبار الطوال). توێژینه وه که به و ئه نجامه گه شتووه که (دینه وه ری) سه ره رای ئه وه ی له لایه ن هه ندیک سه رچاوه وه به (شیعه گه رای) تۆمه تبار کراوه، به لام له گیرانه وه ی رووداوه هه ستیاره کانی وه ک کوژرانی (حسینی کوری عه لی) و مملانی (ئومه وی و عه له ویه کانی) دا، تا راده یه کی زۆر بابه تییبوونی نواندووه. ته نانته بۆ پاراستنی بێلایه نی، خۆی له گیرانه وه ی ورده کاری هه ندیک رووداوی وه ک خراپه کارییه کانی سوپای (یه زیدی کوری موعاویه) له (مه دینه) به دوور گرتووه. له گه ل ئه وه شدا، مه یلی سیاسیی ناوبراو بۆ لای (عه باسییه کانی) له ریگه ی زه ککردنه وه ی سته می والیه ئومه ویه کانی له (خۆراسان) ده رده که ویت، که وه ک جوړیک له ره واییه خشین به شوړشی (عه باسییه کانی) لیکده درێته وه.

به شی دووه م: تایبه ته به ئیبین (خه له کانی) و کتیی (وفیات الأعیان). توێژینه وه که ده ریخستووه که به هۆی سروشتی کتیه که یه وه که له جوړی (ژياننامه نووسی) به، ئیبین خه له کانی که متر بایه خی به میژووی سیاسیی خه لیفه کانی داوه. تێروانی ئه و بۆ (ئومه ویه کانی) به راورد به دینه وه ری "نه رمتر" بووه؛ به جوړیک ریژنکی زۆری بۆ خه لیفه (عومه ری کوری عه بدولعه زیز) هه بووه، به لام ئه مه ریگر نه بووه له گواستنه وه ی سته مکارییه کانی (وه لیدی کوری یه زید)، له

کۆتاییدا توێژینهوه که جیاوازی نیوان قوتابخانهی میژووی (گشتی) و قوتابخانهی (ژیاننامه نووسی) ی له هه لسه نگانندی سهردهی ئومه ویدا به دهرده که ویت.

کلیله وشه: ئه بو حه نیفه ی دینه وهری، ئیبن خه له کان، تیروانی، خه لیفه، ئومه وی. پێشه کی

میژوونووسانی کورد رۆلێکی دیار و کاریگه ریان له تۆمارکردن و گێڕانه وهی میژووی شارستانییه تی ئیسلامیدا هه بووه، به جۆریک به ره مه کانیا ن بوونه ته سه رچاوه ی سه ره کی بۆ تیگه یشتن له قو ناغه گرنگه کانی میژوو. له م نیه ونده دا هه ریه ک له (ئه بو حه نیفه ی دینه وهری) و (ئیبن خه له کان) وه ک دوو نموونه ی بالای میژوونووسی کورد له سه ده کانی ناوه راستدا ده رکه وتوون، سه ره رای جیاوازی شیواز و سه رده مه که یان، هه ریه که یان دیدگای تایبه تی خۆیان بۆ رووداوه سیاسیه کانی ده ولته تی ئومه وی و خه لیفه کانی هه بووه.

کێشه ی توێژینه وه:

کێشه ی ئه م توێژینه وهیه له وه دا خۆی ده بی نیتته وه؛ که ئایا پاشخانه فکری و مه زه به ی و نه ته وه ییه کانی ئه م دوو میژوونووسه تا وه کو چه ند کاریگه ریا ن له سه ر شیوازی گێڕانه وه و هه لسه نگاندىا ن بۆ میژووی خه لیفه ئومه ویه کان هه بووه؟ هه روه ها ئایا ئه و تۆمه تانه ی ئاراسته ی (دینه وهری) کراون سه باره ت به لایه نگری مه زه به ی، یا ن پشتگوێخستنی میژووی سیاسى له لایه ن (ئیبن خه له کان) وه، تا وه کو چه ند له سه ر بنه ما ی به لگه نامه میژوویه کان راستن؟ هه روه ها توێژینه وه که هه ول ده دا ت وه لایه ئه م پر سیا ره ش بدا ته وه سه روشی دید و تیروانیی (ئه بو حه نیفه ی دینه وهری) و (ئیبن خه له کان) بۆ خه لیفه کانی ئه مه وی چۆن بووه؟ ئایا دینه وهری له گێڕانه وه ی مملانیی (ئومه وی) و (عه له ویه کان) دا بی لایه ن بووه؟ هۆکار چی بووه ئیبن خه له کان به ده گمه ن با سی خه لیفه (ئومه ویه کان) ی کردووه و کاتیکیش با سی کردوون، به چ ده سه تا وه یه ک ناوی هیناون؟

ئامانجی توێژینه وه:

ئامانجی توێژینه وه که خۆی له ده رخستنی رییازی هه ریه ک له (دینه وهری) و (ئیبن خه له کان) و مامه له کردن له گه ل میژووی ئومه وی و ساغکردنه وه ی راستی و دروستی ئه و بۆ چوونا نه ی باس له لایه نگری یا ن دژایه تی ئه م دوو میژوونووسه ده که ن بۆ ده سه لاتی ئومه وی ده بی نیتته وه، ئه مه سه ره رای شیوازی میژووی گشتی لای (دینه وهری) له گه ل شیوازی ژیا نامه لای (ئیبن خه له کان) له تۆمارکردنی هه مان قو ناغی میژوویدا دهرده که ویت.

گرنگی توێژینه وه:

گرنگی ئه م توێژینه وهیه له وه دا یه، تیشک ده خاته سه ر به شداری هزری میژوونووسانی کورد له خوتنده وه ی میژووی ئیسلامیدا، هه روه ها هه لسه نگاندىی نو ی بۆ دوو سه رچاوه ی بنه ره تی له کتێبخانه ی ئیسلامی وه ک (الأخبار الطوال) و (وفیات الأعیان) ده کات، به مه ش یارمه تیده ر ده بێت بۆ توێژه ران تا وه کو با شتر له ئاراسته فکریه کانی پشت نووسینه وه ی میژووی ئه م دوو میژوونووسه تی بگه ن.

میتۆدی توێژینه وه:

له ئاماده کردنی ئه م توێژینه وهیه دا په یره له (میتۆدی میژووی شیکاری و به راوردکاری) کراوه. ئه مه ش له رێگه ی گه رانه وه بۆ ده قه ره سه نه کانی هه ردوو میژوونووس، هه لێنجانی

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

گێڕانهوه کانیان، شیکردنهوهی ناوهڕۆکه کانیان، پاشان بهراوردکردنیان له گهڵ سهراوه میژوویه کانی دیکه ی ئه وه سهردهمه.

پێکهاتهی توێژینهوه:

توێژینهوه که دابهشکراوه بۆ دوو بهشی سههرکی، بهشی یه کهم: تهرخان کراوه بۆ دید و تێروانی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری) بۆ خه لیفه کانی (ئومه وی)، که خۆی له دوو ته وهردا ده بینیته وه (ژیاننامه ی دینه وه ری، و خوێندنه وه ی کتیی (الأخبار الطوال) بۆ ده سه لاتی (ئومه وی). بهشی دووهم: تایبه ته به دید و تێروانی (ئین خه له کان) بۆ خه لیفه کانی (ئومه وی)، ئه مێش دوو ته وهر له خو ده گریت (ژیاننامه ی ئین خه له کان و شیکردنه وه ی هه لۆیسته کانی له کتیی (وفیات الأعیان) به رامبه ر خه لیفه کانیان).

سهراوه گرنگه کانی توێژینهوه:

توێژینهوه که پشتی به چه نندین سهراوه ی ره سه ن به ستوه، دیارترینیان (الأخبار الطوال) ی دینه وه ری. (وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان) ی (ئین خه له کان). (تاریخ الأمم والملوک) ی (ته به ری). (معجم الأدباء) ی (یاقوتی حه مه وی). (مروج الذهب) ی (مه سه ودی).

١- دید و تێروانی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری) بۆ خه لیفه کانی ئومه وی

١-١ کورته یه ک له سه ر ژیا نی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری)

(ئه بو حه نیفه) ناوی ته وای (ئه حمه د کوری داود کوری وه ننده، نازناوی (ئه بو حه نیفه ی دینه وه ری) یه (یاقوت الحموی، ١٩٩٣، ج ١، ص ٢٥٨؛ الصفدی، ٢٠٠٠، ج ٦، ص ٢٣٣)، مامۆستای (زمان و ریزمان و ئەندازیاری و ژمیریاری) بووه، ئه مه جگه له وه ی گێره ره وه یه کی متمانه پیکراو بووه (ابن النديم، ٢٠٠٩، مج ١، ص ٢٣٨؛ السیوطی، ١٩٦٤، ج ١، ط ١، ص ٣٠٦)، (ته میم ئەلداری) له کتیی (الطبقات السنية في تراجم الحنفية) سه رسام بووه یی، ئه وه ش به حوکمی شاره زا بوونی له زۆریک له زانسته کاند، له وانه ش (رووه کناسی، فه له کناسی، ریزمان، زمان، ئەندازه ی و ئه و زانسته ی پێشتر ئاماژه مان پێدا (بروانه: ١٩٨٣، ج ١، ص ٣٤٧-٣٥٠).

ناوبراو له شاری (دینه وهر) ^(١) له ناوچه ی (کرماشان) له دایک بووه، زۆرینه ی زۆری گێره ره وه کان باسیان له سالی له دایک بوونی نه کردووه، ئه وه نده یان نووسیوو له سه ره تای سه ده ی سێ کۆچی (نۆیه می زاینی) له دایک بووه (الشهابی، مصطفی، ١٩٥١، ج ٣، مجلد ٢٦، ص ٣٤٨)، بۆیه ریککه وتی له دایک بوونی به نادیا ری ماوه ته وه. (ئه لبه یاتی) له ماسته رنامه که ی به ناوی (أبو حنيفة الدينوري منهجه وموارده في كتابه الأخبار الطوال) وه ک خۆی ئاماژه ی پیکردوو و هه وتی داوه ریککه وتی ریزه ی بۆ له دایک بوونی دابنیت، ئه مه ش له به ر روشنای ژیا نی مامۆستاکانی و سه فه ره کانی بۆ کاری زانست، له ئەنجامدا سالانی نیوان (٢٠٥-٢١٠ ک/٨٢٠-٨٢٥ ز) به سالی له دایک بوونی تو مار کردوو (بروانه: ٢٠٠٢، ص ٥٧-٥٩)، سه بهاره ت به سالی مردنیشی بیروبوو چوونی جیاواز هه یه، له وانه سالانی (٢٨١ ک) (بروانه: الصفدی، ٢٠٠٠، ج ٦، ص ٢٣٣)، (٢٨٢ ک) (بروانه: البغدادی، ١٩٩٧، ص ٥٤)، (٢٨٦ ک) (بروانه: الفيروزبادی، ٢٠٠٠، ص ٧٣)، (٢٩٠ ک) و تراوه (بروانه: السیوطی، ١٩٦٤، ج ١، ص ٣٠٦؛ الأدنه وی، ١٩٩٧، ص ٤٢)، به لām زۆرینه سالی (٢٨٢ ک/٨٩٥ ز) به راست زانیوه.

تهنانهت (ياقوتى حه‌مه‌وى) و (قفطى) رۆژى مردنیشیان دیارى کردوو، هه‌روه‌ک ئاماژه‌یان به‌وه‌کردوو (ئه‌بو‌حه‌نیفه) له‌ شه‌وى (دوو‌شه‌مه‌مه) چوار رۆژى ماوه‌ بۆ (جومادى یه‌که‌مه‌) سالى (٢٨٢ک) به‌رامبه‌ر به‌ (یولیو) سالى (٨٩٥ز) کۆچى دواى کردوو (بروانه‌: معجم الأدباء، ج١، ص٧٩؛ القفطى، ١٩٧٨، ص٧٨).

(ئه‌بو‌حه‌نیفه) یه‌که‌یک بووه‌ له‌ دیارترین زانایانى موسلمانان و له‌ (کوفه‌) و (به‌سه‌ره‌) له‌ژێر ده‌ستى زانای وه‌ک (ئین ئه‌لساکیت)^(١) فێربوو و خوێندویه‌تى (ابن النديم، ٢٠٠٩، مج١، ص٢٣٨؛ القفطى، ١٩٨٦، ج١، ص٧٦). و سه‌ردانى زۆر ناوچه‌ى کردوو. ژيانیشى به‌ لیکۆلینه‌وه‌ و نووسین و وانه‌وتنه‌وه‌ به‌سه‌ر بردوو، له‌ شارى (ئیسفه‌هان) زانستى فه‌له‌کناسى خوێندوو، ئه‌مه‌ش دواى ئه‌وه‌ى له‌ سالى (٢٣٥ک/٨٤٩ز) ڕوى له‌ (ئیسفه‌هان) کردوو و بۆ ماوه‌یه‌ک له‌وى ژیاوه‌ و له‌ چاودێریکردنى ئه‌ستێره‌کاندا کارى کردوو (عبدالله، ٢٠١٨، ص٢٣). هه‌روه‌ها رۆشتۆته‌ ناوچه‌کانى (شام) و (نه‌جد) و (حیجاز) و (فه‌له‌ستین)، سه‌ردانى ناوچه‌کانى (یه‌مه‌ن) و (به‌حه‌رین) و (عومان) ی کردوو (البیاتی، ٢٠٠٢، ص٦٨)، (عه‌بدولیه‌حمان ئه‌بوله‌سین ئه‌لسوفى) فه‌له‌کناسى به‌ناوبانگ که‌ له‌ سالى (٣٧٦ک/٩٨٦ز) کۆچى دواى کردوو، باسێ له‌وه‌ کردوو که‌ له‌ (دینه‌وه‌ر) ئه‌و ماله‌ى بینویه‌ (ئه‌بو‌حه‌نیفه) سالانێکى زۆر بۆ چاودێرى ئه‌ستێره‌کان و لیکۆلینه‌وه‌ له‌کارى فه‌له‌کناسى کارى تیدا کردوو (الشهابى، ١٩٥١، ج٣، مجلد ٢٦، ص٣٥٠؛ عبدالله، ٢٠١٨، ص٢٣-٢٤).

له‌ بواری نووسیندا (ئه‌بو‌حه‌نیفه) خاوه‌نى به‌ره‌مه‌مێکى زۆره‌ له‌وانه‌ (الفصاحة، الأنواء، القبلة، حساب الدور، الوصايا، الجبر والمقابلة، إصلاح المنطق، النبات، تفسير القرآن له‌ سیازده به‌رگدا (ابن النديم، ٢٠٠٩، مج١، ص٢٣٨؛ الزکلی، ٢٠٠٢، ج١، ص١٢٣)، الجمع والتفریق، الأخبار الطوال، نوادر الجبر، الکسوف و کتیبى الرد على الأصبهانی) (الصفدى، ٢٠٠٠، ج٦، ط١، ص٢٣٤؛ التمیمى الدارى، ١٩٨٣، ج١، ص٣٥٠؛ الفیروزابادى، ٢٠٠٠، ص٧٣)، هه‌روه‌ها به‌ره‌مه‌کانى (الباه، ما تلحن فيه العامة، الشعر و الشعراء، البحث فى حساب الهند، البلدان) (الصفدى، ٢٠٠٠، ج٦، ط١، ص٢٣٤؛ التمیمى الدارى، ١٩٨٣، ج١، ص٣٥٠؛ الفیروزابادى، ٢٠٠٠، ص٧٣). له‌ نێو هه‌موو به‌ره‌مه‌کانى زیاتر کتیبه‌کانى (النبات و اخبار الطوال) به‌ناوبانگن و زۆرترین قسه‌یان له‌باره‌وه‌ کراوه‌.

هه‌روه‌ک (ئه‌لبه‌یاتى) ئاماژه‌ى پێکردوو (ئه‌بو‌حه‌نیفه‌ى دینه‌وه‌رى) یه‌که‌مین زانای ڕووه‌کناسى موسلمانان بووه‌، هه‌ربۆیه‌ به‌ دامه‌زرینه‌رى زانستى ڕووه‌کناسى له‌ جیهانى ئیسلامیدا دانراوه‌ (٢٠٠٢، ص٩٤-٩٦)، یه‌که‌یک له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌ گرنگه‌کانى کتیبى (النبات) یش ئه‌وه‌یه‌ ڕووه‌که‌کانى به‌شیویه‌کى ورد ناساندوه‌ و پێناسه‌یانى کردوو. ئه‌مه‌ش له‌سه‌ر بانه‌مای زمانه‌وانى و تایبه‌تمه‌ندییه‌کانى ڕووه‌که‌که‌ و سووده‌کانى، ئه‌مه‌ و جگه‌ له‌وه‌ى شوێنى چاندن و به‌ره‌مه‌ى ڕووه‌که‌کانیشى دیارى کردوو (بروانه‌: عزیزان، ٢٠١١، مج١، العدد ١٦، ص١٩٥-٢٠٨).

ئه‌و کتیبه‌ى (دینه‌وه‌رى) وه‌ک ئاماژه‌ى پێکراوه‌، له‌ (شه‌ش) به‌رگ پێک هاتوو، به‌لام ته‌نیا به‌رگى (پینجه‌مه‌) ی کتیبه‌که‌ ماوه‌، هه‌روه‌ک (برنه‌ارد لفین) له‌ پێشه‌کى کتیبه‌که‌ى (النبات) ی (ئه‌بو‌حه‌نیفه‌) ئاماژه‌ى پێکردوو، ئیستا ئه‌م به‌رگه‌ له‌ کتیبخانه‌ى زانکوى (ئه‌سته‌نبول) پارێزراوه‌ (الدينوري، ١٩٧٤، ص١). به‌یى بۆچوونى توێژه‌رى هاوچه‌رخ (موسه‌فا شه‌هابى)

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

(ئەبو حەنەیفە) پێش زۆریک لە زاناکان لە تیگەشتن لە سروشت و گەشە ی روووەکان و گرنگیان کەوتوو (١٩٥١، ج ٣، مج ٢٦، ص ٣٥٣-٣٥٤، ٣٦٤).

لە بۆاری میژوویدا؛ (دینەوهری) یەکیک لە میژوونووسە دیارەکان بوو، کە خاوەنی کتیی (الخبار الطوال)ە، ئەم کتیبە بە باسکردنی سەر�ەمی ئادەم و نەوێکانی دەستی پیکردوو، پاشان بە کورتی باسی پێغەمبەرای کێدوو، دواتریش چۆتە ناو میژووی فارس و پادشاکانیان (محمد، ١٤٢٧هـ، ص ٨٢٧-٨٢٦)، بە کورتی باس لە لەدایک بوونی پێغەمبەری ئیسلام و ئەرکەکە و ژمارە و سالانە و (مەککە) و (مەدینە) بەسەر بردوو، کێدوو، هەرۆهە باسی رووداو و ناوخییەکان و هەک سەقیفە و بەنی ساعیدە و هەلژاردنی خەلیفە ئەبو بەکر صدیق و دواتریش شەرەکانی هەلگەراوەکانی نەکێدوو (الشمری، ٢٠١٠-٢٠١١، العدد ١٦-١٧، ص ١٥١)، بەلام باسی لە دەست بەسەر داگرتنەکانی دەسلاتی ئیسلامی لە ناوچەکانی ژیر دەسلاتی فارسەکانی کێدوو (بروانە: ٢٠٢٣، ج ١، العدد ٢٥، ص ١٢٢-١٢٤).

دوای ئەو بەس لە ناکۆکییەکانی نیوان موسلمانان و شەرەکانی بە وردی کێدوو، لەوانە باسی کۆشتنی خەلیفە سێیەم (عوسمانی کوری عەففان) و بەیعتدان بە (عەلی کوری ئەبی تالیب) و پاشان وردەکاری شەری (جەمەل) و (سەففەین) و سەرھەلدانی (خەوارج)ەکان و کۆشتنی خەلیفە (عەلی) لەسەر دەستی ئەوان کێدوو، پاشانیش بەیعتدان بە (حەسەنی کوری عەلی) (محمد، ١٤٢٧هـ، ص ٨٢٦).

بەوردی باسی لە رووداوێکی سەر�ەمی (ئومەوی)یەکانی کێدوو، وەک کۆژرانی (حسینی کوری عەلی) و دەرکەوتنی (عەبدوڵلای کوری زویر) و کۆژرانی بە دەستی (ئومەوی)یەکان و سەرھەلدانی شۆرشەکانی (خەوارج) و (موختاری سەقفە) و (عەبدوڵرەحمانی کوری ئەشعث) و سەرھەلدانی بانگەشە (عەباسی)یەکان و سەرکەوتنیان بەسەر (ئومەوی)یەکاندا کێدوو (السلي، ١٤٢٩هـ، ص ٤٦٥)، پاشان باس لە سەر�ەمی (عەباسی)یەکان تاوێکی کۆچی دوای خەلیفە (موتەسەم کوری هارون رەشید)ی لە سالی (٢٢٧ک/٨٤٢ز) کێدوو، ئیدی لە دوای ئەم رێککەوتەو بەسەکانی کۆتایی پێ هێناو (بروانە الدینوری، ب.س، ص ١).

یەکیک لەو رەخنانە لەم کتیبە گیراوە سەرچاوەکانی زۆر روون نین، چونکە ئەو زنجیرە گواستەو لە شیوێ (تەبەری و ئیبنو لئەسیر)ی بەکارنەهێناو، لە سەرھەتای هەر بابەتیکی نویدا، زۆرجار و شە (ئەوان گوتیان)ی بەکارهێناو (السلي، ١٤٢٩هـ، ص ٤٦٥).

لە بۆاری باوەریشدا، سەرھەرای ئەو باس لە (حەنەیفە)بوونی کراو، کەچی تۆمەتی (شیعە)بوونی خراوتە پال (البیاتی، ٢٠٠٢، ص ٦٠)، نووسەری کتیی (مناھج اللغویین فی تقریر العقیدە) ئاماژە بەوە کێدوو، (ئەبو حەنەیفە) لە کتیبەکە یەو (الخبار الطوال) (شیعە)بوونی خۆی بە کۆمەلێک ئاماژە بەلگە ی دەرخستوو (محمد، ١٤٢٧هـ، ص ٨٢٦).

١-٢- تێروانی (ئەبو حەنەیفە دینەوهری) بۆ خەلیفەکانی ئومەوی

لە کۆی ئەو بەرھەمانە (ئەبو حەنەیفە دینەوهری) نووسیویەتی یەک بەرھەمی تاییەتی بە میژوو لێ بەجیماو، ئەویش کتیی (الخبار الطوال)ە، لە کۆی کتیبەکە و لەو چاپە بەرچاوی ئیمە کەوتوو و لە تیزەکەمان بەکارمان هێناو زیاتر لە (٤٠٥) لاپەرە،

نزیکه‌ی(١٥٠)لایه‌په‌ی‌بۆ‌باس‌کردنی‌ده‌وله‌تی‌ئومه‌وی‌و‌خه‌لیفه‌و‌به‌رپه‌سه‌کانی‌ته‌رخان‌کردوو، له‌باس‌کردنی‌دامه‌زراندنی‌ده‌وله‌تی‌ئومه‌وی‌و‌وه‌رگرتنی‌ده‌سه‌لات‌له‌لایه‌ن‌(معاویه‌ی‌کۆری‌ئه‌بو‌سوفیان/٤١_٦٠_ك/٦١١_٦٨٠ز) وه‌ک‌یه‌که‌م‌خه‌لیفه‌ی‌ئهم‌ده‌وله‌ته‌ده‌ستی‌پیکردوو، باسی‌له‌وه‌کردوو‌چۆن‌(حه‌سه‌نی‌کۆری‌عه‌لی‌کۆری‌ئه‌بو‌تالیب) سازشی‌بۆ‌(معاویه‌) کردوو و له‌سه‌ر‌بنه‌مای‌کۆمه‌لێک‌دا‌واکاری‌وازی‌له‌پۆستی‌خه‌لافه‌ت‌بۆ‌(معاویه‌) هه‌یناوه^(٣)، پاشان‌چۆن‌(حه‌سه‌ن) لایه‌نگرانی‌ئاگادارکردوته‌وه‌شاری‌(کوفه‌) بۆ‌(معاویه‌) جێ‌به‌هێلن‌و‌خۆیشی‌بۆ‌شاری‌(مه‌دینه‌) چوو، خه‌لکی‌شاره‌که‌ش‌به‌یعه‌تیان‌به‌(معاویه‌) داوه‌، دوا‌ی‌به‌یعه‌تدانی‌خه‌لکی‌(کوفه‌) به‌(معاویه‌)، (معاویه‌) گه‌راوه‌ته‌وه‌بۆ‌(شام) و‌شاره‌که‌ی‌بۆ‌(موغه‌یره‌ی‌کۆری‌شوعبه‌) وه‌ک‌والی‌ده‌وله‌تی‌ئومه‌وی‌به‌جێ‌هێشتوو‌(بروانه‌: اخبار‌الطوال، ب.س، ص٢١٨)، لێ‌ره‌وه‌ئهم‌ده‌کاته‌ده‌روازه‌یه‌ک‌بۆ‌باس‌کردنی‌ده‌وله‌تی‌ئومه‌وی‌و‌فه‌رمانه‌واکانی.

شایه‌نی‌باسه‌(ئه‌بو‌حه‌نیفه‌) له‌م‌ڕێککه‌وته‌هه‌یچ‌بۆ‌چوونێکی‌ده‌رنه‌برپوو، جگه‌له‌وه‌ش‌به‌دواداچوونی‌بۆ‌ئه‌وه‌نه‌کردوو؛ ئایا‌(معاویه‌) هه‌یچ‌یه‌ک‌له‌و‌به‌لێنانه‌ی‌جێبه‌جێکردوو، به‌(حه‌سه‌نی‌کۆری‌عه‌لی) داوه‌؟ ئه‌گه‌ر‌بگه‌رپێنه‌وه‌بۆ‌سه‌رچاوه‌کان‌هه‌ندیکیان‌به‌وردی‌تیشکیان‌خستۆته‌سه‌ر‌ئوه‌ی‌(معاویه‌) له‌و‌به‌ندانیه‌ی‌ڕێککه‌وته‌که‌لایداوه‌و‌زۆرینه‌ی‌جێبه‌جێ‌نه‌کردوو^(٤).

ئه‌گه‌ر‌جی‌(ئه‌بو‌حه‌نیفه‌) تۆمه‌تبار‌کراوه‌به‌لایه‌نگرانی‌(عه‌لی‌کۆری‌ئه‌بو‌تالیب) و‌شيعه‌گه‌ری، که‌چی‌له‌باس‌کردنی‌کوژرانی‌(حه‌جری‌کۆری‌عوده‌ی) و‌هاوه‌لانی، هه‌لوێستیکی‌ئه‌وتۆی‌نه‌بووه‌، هه‌روه‌ک‌کوژرانی‌که‌سیکی‌ئاسایی‌وینای‌کردوو، له‌کاتیکدا‌(حه‌جر) یه‌کیک‌بووه‌له‌هه‌واداران‌بنه‌ماله‌ی‌عه‌لی‌و‌زۆر‌نزیك‌بووه‌له‌و‌بنه‌ماله‌یه‌وه‌، کوژرانه‌که‌شی‌هه‌ر‌به‌هۆی‌خۆش‌ویستنی‌مائباتی‌(عه‌لی) بووه‌(اليقوبی، ٢٠١٠، ج٢، ص١٣٩-١٤١؛ ابن‌الأثير، ب.س، اسد‌الغابه‌، ص٤٦١-٤٦٢)، ته‌نانه‌ت‌کاتیک‌باس‌له‌کوژرانی‌(حه‌جر)ی‌کردوو، ئاماژه‌ی‌به‌وه‌داوه‌که‌سیک‌چۆته‌لای‌(معاویه‌) و‌ناپه‌زای‌ده‌رپړوو‌له‌کوژرانی‌(حه‌جر) و‌هاوه‌لانی، به‌لام‌(معاویه‌) وتووێتی: من‌به‌نیاز‌بووم‌لێیان‌خۆشبه‌م، به‌لام‌نامه‌که‌ی‌زیادم‌(مه‌به‌ستی‌زیاد‌ئین‌ئه‌بیه‌) بۆهات‌و‌ئاگاداری‌کردمه‌وه‌ئه‌وان‌سه‌رکرده‌ی‌ئاژاوه‌ن. ته‌نانه‌ت‌باس‌له‌کۆمه‌لێک‌شایه‌ت‌حالی‌کردوو، (حه‌جر) و‌هاورێکانی‌وه‌کو‌سه‌ری‌ئاژاوه‌گیرێ‌کوژراون‌(بروانه‌: الاخبار‌الطوال، ص٢٢٣-٢٢٤).

له‌باسی‌مردنی‌(حه‌سه‌نی‌کۆری‌عه‌لی) باسی‌ئهو‌پاوبۆچوونانه‌ی‌نه‌کردوو، ده‌رباره‌ی‌مردنه‌که‌ی‌وتراون‌و‌نووسراون، وه‌ک‌ئوه‌ی‌له‌سه‌رچاوه‌کانی‌تر‌باس‌کراوه‌، که‌مردنی‌(حه‌سه‌ن) ده‌ستی‌(یه‌زیدی‌کۆری‌معاویه‌)ی‌تیدا‌بووه‌(ابی‌الفداء، ب.س، ج١، ص١٨١؛ ابن‌کثیر، ١٩٩٧، ج١١، ص٢٠٨)، ته‌نانه‌ت‌له‌گیرانه‌وه‌ی‌تردا‌هاتوو‌ده‌ستی‌خودی‌(معاویه‌)شی‌تیدا‌بووه‌(المسعودی، ١٩٨٨، ج٢، ص٢٧٩-٢٨٠؛ الاصفهانی، ١٤١٦هـ، ص٨٠)، له‌کاتیکدا‌بابه‌ته‌که‌لای‌(ئه‌بو‌حه‌نیفه‌) وه‌ک‌هه‌ر‌مردنێکی‌ئاسایی‌باس‌کراوه‌و‌هه‌یچ‌هاوخه‌میه‌کی‌ده‌رنه‌برپوو‌بۆ‌مردنه‌که‌ی‌(بروانه‌: الاخبار‌الطوال، ص٢٢١-٢٢٢)، ئهم‌ئه‌وه‌مان‌بۆ‌روون‌ده‌کاته‌وه‌و‌ده‌بێته‌به‌لگه‌یه‌ک، (ئه‌بو‌حه‌نیفه‌) وه‌ک‌شوێنکه‌وته‌و‌هه‌واداری‌بنه‌ماله‌ی‌(عه‌لی‌کۆری‌ئه‌بو‌تالیب) ده‌رنه‌که‌وتوو، به‌جۆرێک‌پرووداوه‌کانی‌تۆمارکردوو‌تاراوه‌یه‌ک‌له‌

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

به‌رزوه‌ندی بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و ده‌وله‌ته‌که‌یان بێت، نه‌ک ئه‌وه‌ی خاوه‌ن ئایدۆلۆجیای شیعە‌گه‌ری بێت.

یه‌کیکی تر له‌و نموونه‌ی تر، (ئه‌بو حه‌نیفه) و یستویه‌تی خۆی لێ لابدات هه‌ندیک رووداوی دژ به‌ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و ده‌وله‌ته‌که‌یانه، وه‌ک باسکردنی به‌یعه‌تدان به‌ (یه‌زید) له‌سه‌ر داوا (معاویه) کاره‌که به‌ ناچاری بووه (ابن قتیبه، ١٩٩٠، ج ١، ص ٢١٢؛ المقدسی، ج ٦، ص ٧؛ الصفدی، ١٩٩١، تحفه، ص ٩٩-١٠٠)، له‌ کاتیکدا به‌ پێی رێککه‌وتنامه‌که‌ی نیوان (حه‌سه‌نی کورێ عه‌لی) و (معاویه) ده‌بوو خه‌لافه‌ت له‌ داوی (معاویه) به‌ راویژ بێت، نه‌ک پشته‌وپشت و بنه‌ماله‌ی (البلاذری، ١٩٩٦، ج ٣، ص ٢٨٧؛ الطبری، ب.س، ج ٣، ص ١٦٥؛ فضل الله، ب.س، ص ١٣٠-١٣١)، ته‌نانه‌ت (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌ باسکردنی دانانی (یه‌زید) هه‌رئه‌وه‌نده‌ی باسکردووه؛ (معاویه) پێش مردنی داوا له‌ والیه‌کان کردووه (یه‌زید) ی کورێ له‌ شوێنی دابنریت، کاتیکیش (معاویه) له‌ سه‌ره‌مه‌رگ بووه (یه‌زید) ی کورێ له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاری (دیمه‌شق) بووه، کاتیک (یه‌زید) گه‌راوه‌ته‌وه‌ رویشته‌وته‌ مرگه‌وت، ئه‌وکات داوا له‌ خه‌لک کردووه به‌یعه‌تی پێده‌ن، بۆیه به‌یعه‌تیان پێداوه (بروانه: اخبار الطوال، ب.س، ص ٢٢٥-٢٢٦).

له‌ گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا، زۆر به‌وردی رووداوه‌کانی روشتنی (حه‌سینی کورێ عه‌لی) بۆ (مه‌ککه) و ناردنی (موسلمی کورێ عه‌قیل) ی ئامۆزایی وه‌ک نوێنه‌ری بۆ شاری (کوفه) و کوشتنی (موسلم) له‌ لایه‌ن (عوبه‌یدلای کورێ زیاد) ی والی (به‌سه‌ره) و (کوفه)، پاشان روشتنی خودی (حه‌سینی کورێ عه‌لی) بۆ (کوفه) و کوژرانی له‌ لایه‌ن پیاوه‌کانی (عوبه‌یدلای) وه‌ به‌ وردی باسکردووه و زیاتر له‌ (سی) لاپه‌ره‌ی بۆ ئه‌م رووداوانه‌ ته‌رخان کردووه (بروانه: اخبار الطوال، ص ٢٢٩-٢٦٢).

داوا کوژرانی (حه‌سین)، (یه‌زیدی کورێ معاویه) بۆ ملکه‌چکردنی خه‌لکی شاری (مه‌ککه) که له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (عه‌بدوولای کورێ زوبییری کورێ عه‌وام) بووه (الیعقوبی، ٢٠١٠، ج ٢، ص ١٦٦؛ المقدسی، ب.س، ج ٦، ص ١٣-١٤)، هه‌روه‌ها خه‌لکی شاری (مه‌دینه) که له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی (عه‌بدوولای کورێ خه‌نزله) بووه (ابن قتیبه، ١٩٩٠، ج ١، ص ٢٣٣؛ الذهبی، الاعلام، ٢٠٠٢، ج ٣، ص ٣٢٤)، سوپایه‌کی ئاراسته‌ی ئه‌و (دوو) شاره‌ کردووه، یه‌کیک له‌و کاره‌ قیژه‌وانانه‌ی سوپاکه‌ی (یه‌زیدی کورێ معاویه) ئه‌نجامیداوه، ئه‌تککرنی شاری (مه‌دینه) بووه له‌ لایه‌ن ئه‌م سوپایه‌وه، به‌جۆرێک وه‌ک میژوونووسان باسیان کردووه له‌و هێرشه‌دا هه‌زار کچ سکیان پر بووه، به‌پێ ئه‌وه‌ی هاوسه‌ریان هه‌بێت (ابن الجوزی، ١٩٩٢، ج ٦، ص ١٥؛ ابن کثیر، ١٩٩٧، ج ١١، ص ٦٢١)، ته‌نانه‌ت (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌ میژووه‌که‌یدا باسی له‌و رووداوه‌ نه‌کردووه، ئه‌گه‌رجی بابه‌تیکی ته‌رخان کردووه بۆ ئه‌و هێرشانه‌ و ملکه‌چ کردنی خه‌لکی ئه‌و دوو شاره‌ و باسی له‌ هه‌ندیک رووداوی تری کردووه، به‌ پێ ئه‌وه‌ی باسی تاوانه‌کانی سه‌ر شاری (مه‌دینه) و (مه‌ککه) بکات (بروانه: اخبار الطوال، ب.س، ص ٢٦٤-٢٦٩).

یه‌کیکی تر له‌و رووداوه‌ گرنگانه‌ی (ئه‌بو حه‌نیفه) له‌ میژووه‌که‌یدا باسی نه‌کردووه و خۆی لێلداوه و نه‌یویستووه باسی بکات، ئه‌وه‌یه؛ له‌ داوا مردنی (یه‌زیدی کورێ معاویه) باسی له‌ دانانی (معاویه‌ی کورێ یه‌زید- معاویه‌ی دووهم/ ٦٤٤ ز/ ٦٨٤ ز) ی نه‌کردووه^(٥)، هه‌روه‌ها باسی ئه‌وه‌شی نه‌کردووه چۆن (معاویه‌ی دووهم) وازی له‌ ده‌سه‌لات هێناوه (ابن الاثیر، ١٩٨٧،

الكامل، ج ٣، ص ٤٦٨؛ النويري، ٢٠٠٤، ج ٢٠، ص ٣١٣)، بنه مالهى ئومه وبيه جورىك له بيهويان پيوه ديار بووه و رتيه ريكيان نه بووه بو حوكماني دهوله ته كه يان، تاوه كو نه وهى له ناوچه يي (جايبيه ^(٦)) لايه نگراني بنه مالهى ئومه وى له ويدا (مهروانى كورى حه كه مى كورى ئه بي عاس) يان وهك خه ليفه هه لئار دووه (ابن سعد، ب.س، ج ٧، ص ٤٥؛ ابن العمراني، ١٩٩٩، ص ٤٩). ئه وهنده هه يه پيش كويون نه وهى (جايبيه) (ئهبو حه نيفه) باسى له وه كردووه (مهروانى كورى حه كه مى) ئه وهنده بي هيو بووه، ويستويه تي به يعهت به (عه بدولاي كورى زويتر) بدات، تاوه كو نه وهى (عوبه يدلاي كورى زياد ثيبن ئه بي) ساردى كردوته وه لهو بو چوونه و پشتيوانى به يعهت پيكردي كردووه (اخبار الطوال، ب.س، ص ٢٨٥).

له باسكردي كوژراني (عه بدولاي كورى زويتر) له لايه ن (حه جاجي كورى يوسفى سه قه في) و به فهرماني (عه بدولمه ليكي كورى مهروان) خه ليفه ي دهوله تي ئومه وى له سالي (٧٣/٦٩٢ز) زور به ساده ي له سه ري دواوه وهك ههر رووداويكي ئاساي لي پروانيووه، به چهند ديترىك باسى كوژرانه كه ي كردووه ^(٧)، ئه مه له كاتيكا له ناوبردي (عه بدولا) و كوژراني ده بوو گرنگي پيبدات و به وردى باسى ئه و خراپه كاريانه ي دهوله تي ئومه وى و سوپا كه ي بكات، ههر له گه ماروي توندي ئابوورى بو ماوه ي چهند مانگيكي و برسي كردي خه لكه كه ي ^(٨) تا ده گاته به كخستى ئه ركانه كاني حه ج (البلاذري، ١٩٩٦، ج ٧، ص ١١٦؛ النويري، ٢٠٠٤، ج ٢١، ص ٨٢).

سه رباري ئه وانه ش، (عه بدولا) كه سيكي ئاساي نه بووه شوڤشيكي كورت مه وداي كرديت و دامركي نرابي ته وه، ئه و ههر له گه ل مردني (معاويه ي كورى ئه بو سوفيان) و هاتني (يه زيد) ي كورى له سالي (٦٠/٦٨٠ز) (ابن حبيب، ٢٠٠٩، بيروت، ص ٢١؛ الطبري، ١٩٨٥، استشهاد، ص ٢٩؛ الطبراني، ١٩٩٢، ص ٣٨)، ده ستى به سه ر ناوچه كاني حيجاز، به تايبه تي شاري (مه ككه) گرتبوو، تاوه كو ئه و كاته ي له سالي (٧٣/٦٩٢ز) كوژراوه ئه و ناوچانه به ده ستى ئه وه وه بووه، ئه مه جگه له ده ستگرتني به سه ر ناوچه كاني عيراق بو ماويه ك و حوكماني له لايه ن (مه سه بي كورى زويتر) ي براري تاوه كو كوشتني مه سه ب له سالي (٧١/٦٩٠ز) به ده ستى (عه بدولمه ليكي كورى مهروان) (المسعودي، ب.س، التنبيه، ص ٢٧٠-٢٧١؛ السيد، ١٩٩٨، ص ١٣٠-١٣٢)، ته نانه ت هه نديك له ميژوونووساني هاوچه رخ به هو ي ئه و ده سه لات ه فراوانه و ئه و ماوه زوره ي له ناوچه يه كي گرنگي ژي رده سه لاتي موسلمانان حوكماني تيدا كردووه به خه ليفه ي موسلمانان زانيوه ^(٩)، ئه مه له كاتيكا (ئهبو حه نيفه) فهرمانره واياني ئومه وى به خه ليفه زانيووه، به لام كاتيكي باسى (عه بدولاي كورى زويتر) ي كردووه به سوئتان ناوي بردووه، نه ك خه ليفه (بروانه: اقبال الطوال، ب.س، ص ٣٠٩).

كاتيكي ديته سه ر حوكماني (عومه ري كورى عه بدولعه زيز / ٩٩-١٠١ك / ٧١٨-٧٢٠ز) سه ريپيانه باسى سه رده مه كه ي كردووه، باسى كار ه چه كه خوازه كاني ^(١٠) ئه م ده سه لاتداره ي ده وله تي ئومه وى نه كردووه، ئه مه جگه له وه ي به چهند ديترىك باس له ده سته كاريوون و مردني كردووه (بروانه: اقبال الطوال، ب.س، ص ٣٣١). باسى ئه و راو بو چوونانه ي نه كردووه، كه باس له ژه هر خوارد كردي (عومه ري كورى عه بدولعه زيز) له لايه ن خودى بنه ماله كه يه وه كراوه (الصلاي، ب.س، الخليفة الراشد، ص ٢٩٥).

له باسكردي هاتني (هيشامي كورى عه بدولمه ليكي / ١٠٥-١٢٥ك / ٧٢٤-٧٤٣ز) بو سه ر ده سه لات، راسته وخو چوته سه ر بانگه شه ي (عه باسى) يه كان دژي ده سه لاتداري تي

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

(ئومەوی)یەکان، ھەروەھا ئاماژەی بەو کەردوو، بەھۆی نادادپەرەری و خراپەکاری خەلیفەکانی ئومەوی و والی و بەرپرسەکانیان، خەڵکی زۆر لە ھەموو ناوچەکانی خوراسان و ەلامی بانگەوازیەکیان داوەتەو (بروانە: اخیال الطوال، ب.س، ص ۳۳۵). لەم دەبرینەو ەبۆمان ەدرە کەوێت (ئەبو حەنیفە) تارا ەدیە ک ەروایەتی داو ە بە بانگەشەیی ەباسییەکان و پشنگیری شۆرشەکیان دژ بە ئومەویەکان کەردوو.

(ئەبو حەنەفە) ئاماژەيەكى ئەوتۇى بە خەلىفە دواينەكانى وەك (وەلىدى كۆرى يەزىد/ ۱۲۵_۱۲۶ك/ ۷۴۳_۷۴۴ز) و (يەزىدى كۆرى وەلىد/ ۱۲۶ك/ ۷۴۴ز) و (ئىبراھىمى كۆرى وەلىد/ ۱۲۶_۱۲۷ك/ ۷۴۴_۷۴۵ز) نەكردووه، بۆيە سەرپىيانە سەردەمەكەيانى باس كردووه(بروانە: ص۳۴۷-۳۵۰). ئەوھى تايبەتە بە دواين خەلىفەى ئومەوى (مەروانى كۆرى محەممەد/ ۱۲۷_۱۳۲ك/ ۷۴۵_۷۴۹ز) باسى ئەو كۆدەتايەى (مەروانى)ى كردووه، كە بەسەر (ئىبراھىمى كۆرى وەلىد)دا كردوئەتى، لە جىگەكەيدا خۆى بووه بە خەلىفەى ئومەوى (اليەقوى، ۲۰۱۰، ج۲، ص۲۶۷؛ ابن العدىم، ۱۹۹۶، ص۲۸-۲۹).

۲- دید و تیروانینی (ئین خەلەکان) بۆ خەلیفەکانی ئومەوی

۲_۱_ کورته یه ک له سه ر ژبانی (ئین خه له کان)

(ٲهمدهى كورى مځمهدهى كورى ئيراهيم) ناسراو به (ئيبن خهلهكان)، له سالى (٦٠٨ك/١٢١١ز) له (ههولير) له دايك بووه (ابن الشعار، ج١، ص ٣٤٥-٣٤٦؛ عبدالله، ١٩٩١، ص٧٧)، له زانستى (ئدهب) و (شيعر) و ميژووى رووداووهكاندا زانايهكى ناسراو بووه(الصفدى، ٢٠٠٠، ج٧، ص٢٠١؛ العلوانى، صالح، ٢٠٢٥، مجلد(١٢)، العدد(٤٢)، ص٩٧٦)، (ئيبن شاكرى ئهلكوتى) بهم شيويه وهسف و ستايشى (ئيبن خهلهكان)ى كرووه (پياويكى بهفهزل، ليها توو، كارزان و شارهزا له مهزهه بدها، خاوهن فه توای جوان بووه و شاره زاييه كى قوولى له زمانى عه ره بيدا هه بووه، زانايه كى گه و رهى ئدهب و شيعر و ميژووى خه لكى بووه، زور خوينه ره وه و قسه خووش و خاوهن ريز و شكويه كى زور بووه، كتيى (وفيات الأعيان)ى داناوه كه زور به ناوبانگه، جگه له وه كوومه ليك به ره هه مى ئده بى تريشى هه يه (ابن شاكى، ١٩٧٣، ج١، ص١١٠).

قوتابخانه‌ی (موزه‌فهریه) که له‌لایه‌ن (مه‌لیک موزه‌فهردین کۆکبه‌ری) له هه‌ولێر دامه‌زراوه، باوکی (ئێین خه‌له‌کان) له‌وی مامۆستا بووه، به‌لام هه‌ر له ته‌مه‌نی منداڵی (ئێین خه‌له‌کان) باوکی کۆچی دوا‌ی کردووه. وه‌ک نه‌ریتی منداڵه‌کان له قوتابخانه‌ی موزه‌فهریه نابراو به‌ره‌و ڕینگای زانست و خوێندن ئاراسته‌ کراوه، بۆیه له قوتابخانه‌که له‌نیۆ زانا گه‌وره‌کاندا ماوه‌ته‌وه و سه‌رقاڵی خوێندن بووه، هاوڕێکانی باوکی له‌شیخه‌ پایه‌به‌رز هه‌رێه‌کان بوون، ئه‌رکی سه‌ره‌به‌رشتی‌کردنی ئه‌ویان له ئه‌ستۆ گرتووه، هه‌روه‌ها (مه‌لیک موزه‌فهر) یش سۆزی خۆی پێ به‌خشیوه (السید، ۲۰۰۷، ص ۱۶۷).

(ثيبين خه له كان) له دواي گه وره بوونی له (موسل) له سهر دهستی (که ماله دین ثیبین یونس) فیکه خویندیه تی و له (حه له ب) یش له سهر دهستی قازی (به هائه دین ثیبین شه داد) و که سانی دیکه زانستی و هرگرتوه (الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ب.ط، ص ۴۹۷). پاشان چۆته (میسر) و ماوه یه ک لی ماوه ته وه (الصفدی، ۲۰۰۰، ج ۷، ص ۲۰۱؛ روزنثال، ۱۹۸۳، ص ۷۶۴)، ههر له (میسر) وه کو جیگری قازی (به دره دینی سنجاری) کاری دادوه ری کردوه (الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ص ۴۹۷).

(ثیبین خه له کان) له سالی (۶۵۴/ک ۱۲۵۶ز) له شاری (قاهیره) دهستی به نووسینی کتیی (وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان^(۱۱)) له چه ند به رگیگ کردوه، که نه وکات ته مه نی (۴۶) سال بووه، به لام له کاتی و هرگرتنی پۆستی دادوه ری شاری (دیمه شق) دا ناچار بووه له نووسین و ته واکردنی کتیه که ی دابیریت، جاریکی تر و له سالی (۶۷۲/ک ۱۲۷۳ز) دهستی به ته واکردنی کتیه که ی کردوته وه، کوپیه کی ئەم کتیه تاوه کو ئیستاش له موزه خانه ی به ریتانی پارێزراوه (عبدالله، ۱۹۹۱، ص ۷۷).

(وفیات الأعیان) به یه کیک له گرنگترین و گه وره ترین کتیه کانی ژياننامه له میژووی ئیسلامیدا داده نریت و به ئینسایکلۆپیدیایه کی گه وره له کتیه کانی ژياننامه دا هه ژمار ده کریت، تیدا پۆلینی (زانایان، ئەدیبان، فه رمانره واکان، شاعیران و فه یله سوفان) و چینه کانی دیکه ی کردوه. به وردیبنی و بابه تیبون له گیرانه وه ی میژووی و بابه ته کانی دیکه دا جیا ده کریتته وه، شیوازی نووسهر له گیرانه وه ی راستیه کاند ده رده خه ن، به جوړیک به سه رچاوه یه کی میژووی داده نریت هیچ توێژه ریکی بواری ژياننامه ناتوانیت بی گیرانه وه بو ئەم کتیه کار بکات (العلوانی، صالح، ۲۰۲۵، ص ۹۷۶).

ناوبراوه له مانگی (زولحه جه _ ئۆکتۆبه ر) ی سالی (۶۵۹/ک ۱۲۶۱ز) بو و هرگرتنی پۆستی قازی رۆشسته وه (شام) (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۱، ص ۵؛ الصفدی، ۲۰۰۰، ج ۷، ص ۲۰۱) (ئه لیونینی) له گیرانه وه ی رووداوه کانی سالی (۶۶۲/ک ۱۲۶۴ز) ئاماژه ی به وه کردوه (ثیبین خه له کان) قازی (دیمه شق) بوو (الیونینی، ۱۹۵۴، ج ۱، ص ۵۵۰)، له سالی (۶۶۹/ک ۱۲۷۱ز) له پۆستی قازی لادراوه و که سیکی تر له جیگه ی دانراوه، به لام دواي (حه وت) سال جاریکی تر له هه مان جیگه دانراوه ته وه، بۆیه له (میسر) وه گه راوه ته وه بو (دیمه شق) (ابن شاکر الکتبی، ۱۹۷۳، ج ۱، ص ۱۱۰-۱۱۱؛ الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ص ۴۹۷).

دواي پيشه ی دادوه ریه که ی ماوه یه ک له قوتابخانه کانی (ئه مینییه و نه جیبییه) وانه ی وتوته وه تاوه کو ئیواره ی رۆژی (شه ممه)، ریکه وتی (۲۶) ی (ره جه ب) ی سالی (۶۸۱ک) به رامبه ر به (۵) ی (ئۆکتۆبه ر) ی (۱۲۸۲ز) ی له هه یوانی قوتابخانه ی (نه جیبییه) کوچی دواي کردوه، ههر له ویش به ئاماده بوونی خه لکیکی زۆر به خاک سپێردراوه (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۱، ص ۷؛ الأسنوي، ۱۳۹۱هـ، ج ۱، ص ۴۹۷).

۲_۲_ تیروانینی (ثیبین خه له کان) بو خه لیفه کانی ئومه وی

ئه گه ر تییینی بکه یین له هه موو به رگه کانی کتیی (وفیات الأعیان وأنباء أبناء الزمان) ثیبین خه له کان باسی خه لیفه کانی ئومه وی و ده و له ته که یانی نه کردوه، ئه گه رچی کتیه که ی باس له میژووی که سایه تییه دیاره کانی ناو جیهانی ئیسلامی له سه رده می پیش خوی و سه رده مه که ی خوی کردوه، ده رده که ویت به ده گمه ن نه بییت باسی که سایه تییه کی نه کرد بییت، که چی

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

به گشتی گرنگی نه داوه به ژياننامه‌ی خهليفه کانی ئيسلام. له ناو ئەو چوارچێوه‌یه‌ش به تايه‌تی خهليفه کانی ئومه‌وی، ئەوه‌ی ئيمه به‌رچاومان که‌وتوو به ته‌نیا باسی له (سوله‌يمانی کورێ عه‌بدولمه‌لیک) کردوو و ژياننامه‌که‌ی خستۆته‌ روو (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٢، ص ٤٢٠-٤٢٦)، هه‌روه‌ها به‌ چهند دێرێکی که‌ميش ناوی (ئيبراهیمی کورێ وه‌لید) ی هیناوه (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ١، ص ٤٤٣)، ده‌نا سه‌رجه‌م خهليفه‌کان مه‌گه‌ر له‌ دێرێک یان چهند دێرێک له‌ باسی ژياننامه‌ی والیه‌ی که‌ميش کی ئومه‌وی و کاربه‌ده‌ستانی ناو ده‌وله‌تی ئومه‌وی ناوی خهليفه‌یه‌کی ئومه‌وی هینابیت، به‌ جوړێک ئاماژه به‌ حوکمرانی ئەوه‌ والیه‌ بکات، که‌ له‌ سه‌رده‌می ئەو خهليفه‌یه‌ حوکمرانی کردوو. نه‌یێ پش‌ت ئەم باس نه‌کردنه‌ی ئیبن خه‌له‌کان وه‌ک له‌ پێشه‌کی کتێبه‌که‌ی ئاماژه‌ی پیکردوو و نووسیویه‌تی “ناوی هیچ کام له‌ هاوه‌لانم نه‌بردوو ره‌زای خوايان لیبیت، هه‌روه‌ها له‌ شوینه‌ شوینکه‌وتوو کانی‌ش ره‌حمه‌تی خوايان لیبیت، مه‌گه‌ر ژماره‌یه‌کی که‌م نه‌بیت، که‌ خه‌لک پێویستی زۆری به‌وه‌ بووه‌ هه‌وائیان بزانی‌ت، هه‌روه‌ها باسی خهليفه‌کانیشم نه‌کردوو، ئەمه‌ش به‌پش‌تبه‌ستن به‌وه‌ به‌ره‌مه‌ زۆرانه‌ی، که‌ له‌م بواره‌دا هه‌ن، به‌لام باسی کۆمه‌لێک له‌وه‌ که‌سایه‌تیه‌ به‌ریزانم کردوو که‌ بینوم‌ن و لیم وه‌رگرتوون، یان له‌ سه‌رده‌می مندا بوون و نه‌مینیون، بۆ ئەوه‌ی ئەوانه‌ی دوا‌ی من دین ئاگاداری بارودۆخیان بن.” (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ١، ص ٢٠)، ئەمه‌ش ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نیت به‌ ئەنقه‌ست خۆی له‌ نووسینه‌وه‌ی ژياننامه‌یان بواردوو، چونکه‌ به‌شێک نه‌بوون له‌ پرۆژه‌ سه‌ره‌کیه‌که‌ی، که‌ تو‌مارکردنی ژيانی که‌سایه‌تیه‌ که‌متر ناسراوه‌ کانی میژوو ئيسلام بووه‌، وه‌کو خۆی ئاماژه‌ی پێداوه‌.

ئەگه‌ر بگه‌ڕێینه‌وه‌ بۆ سه‌ر هه‌ندێک له‌و لایه‌نانه‌ی (ئیبن خه‌له‌کان) باسی کردوون، بۆمان ده‌رده‌که‌ویت جوړێک له‌ دژایه‌تی بۆ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و لایه‌نگیری بۆ بنه‌ماله‌ی (عه‌لی کورێ ئەبوتالیب) پێوه‌ دیاره‌، به‌ جوړێک له‌و کیشانه‌ی له‌ نیوان بنه‌ماله‌ی (عه‌لی کورێ ئەبوتالیب) و بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی دروست بووه‌، پش‌تگیری بنه‌ماله‌ی (عه‌لی) کردوو، به‌ به‌لگه‌ی ئەوه‌ی له‌و جێگانه‌ی باسی (معاویه) کردوو له‌ کیشه‌ و مملانیکان وشه‌ی (رضي الله عنه) بۆ (معاویه) به‌کارنه‌هیناوه‌، که‌چی نه‌ک بۆ خودی (عه‌لی)، به‌لکو ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌ی بۆ برا و نه‌وه‌کانی (عه‌لی) به‌کاره‌یناوه‌ (بروانه: ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٦، ص ١٥٦).

یه‌کیک له‌و گفتوگۆیانه‌ی (ئیبن خه‌له‌کان) گواستویه‌تیه‌وه‌ گفتوگۆی نیوان (معاویه) و (عه‌قیلی کورێ ئەبو تالیب)^(١٢)ه، که‌ دوا‌ی ناکوکی (عه‌قیل) له‌ گه‌ل (عه‌لی)، (عه‌قیل) روشتۆته‌ لای (معاویه)^(١٣)، سه‌ره‌تا وه‌ک کارتیکی بۆ دژی (عه‌لی)، (معاویه) ریزی له‌ عه‌قیل گرتوو، به‌لام دوا‌ی ئەوه‌ی (عه‌لی) کوچی دوا‌ی کردوو (معاویه) ده‌سه‌لاتی گرتۆته‌ ده‌ست، بوونی (عه‌قیل)ی لا قورس بووه‌، بۆیه‌ ریزی لێ نه‌گرتوو، وه‌ک ئاماژه‌ی پێدراوه‌ جارێکیان له‌ دانیشتنی خه‌لکی شامدا ئایه‌تی (تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ)^(١٤)ی خویندۆته‌وه‌، پاشان به‌ خه‌لکی دانیشتنه‌که‌ی وتوو: ده‌زانن ئەم (ئەبو له‌هب)ه‌ کێیه‌ ئەم ئایه‌ته‌ی له‌سه‌ر دابه‌زیوو؟ خه‌لکی شام وتیان: نه‌خێر نازانین. (معاویه)ش وتویه‌تی: مامی ئەمه‌یه‌ و ئاماژه‌ی به‌ (عه‌قیل) کردوو. (عه‌قیل)یش وه‌لامی (معاویه) داوه‌ته‌وه‌ و وتویه‌تی: ئایا ده‌زانن ژنه‌که‌ی (ئەبو له‌هب) کێیه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾^(١٥)؟ وتویانه‌: نه‌خێر نازانین. (عه‌قیل)یش وتویه‌تی: پوری ئەمه‌یه‌ و ئاماژه‌ی به‌ (معاویه) کردوو و وتویه‌تی ئەو (ئوم جه‌میل کچی حه‌ر‌بی کورێ ئومه‌یه‌ی کورێ عه‌بد شه‌مس کورێ عه‌بد

مهناف^(١٦)، که هاوسه‌ری (ئه‌بو له‌هه‌ب) بووه و له‌م سووره‌ته‌دا ئاماژه‌ی پیکراوه. وه‌ک (ئین خه‌له‌کان) ئاماژه‌ی پیکردووه ئه‌مه یه‌کیک بووه له وه‌لامه بیده‌نگه‌کان (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ١٥٦-١٥٧). گیرانه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌رهاته وه‌ک دژایه‌تی بۆ بنه‌ماله‌ی ئومه‌وی و سه‌رکه‌وتنی (عه‌قیل) وینا ده‌کریت.

کاتیکی باسی حوکمرانیشی کردووه، باسی له‌وه کردووه، که چۆن (معاویه) بۆ یه‌که‌مجار ده‌سه‌لاتی له‌ناو موسلماناندا گواستۆته‌وه بۆ ناو بنه‌ماله‌که‌ی، له‌وانیشه‌وه بۆ (مه‌روانی) یه‌که‌کان^(١٧) و پاشانیش بۆ بنه‌ماله‌ی (عه‌باسی) یه‌که‌کان (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٧، ص ١٥٥). واته‌ شوری پشنگوی خستوو و ده‌سه‌لاتی کردۆته‌ پشتاویشت و بنه‌ماله‌ی و دوی خۆی ده‌سه‌لاته‌ یه‌ک له‌ دوی یه‌که‌کان سوودیان له‌و کاره‌ی (معاویه) وه‌رگرتوو.

ئه‌گه‌رجی (ئین خه‌له‌کان) هه‌یج باسیکی بۆ (یه‌زیدی کوری معاویه) ته‌رخان نه‌کردووه، هه‌روه‌ک چۆن بۆ (معاویه) شی نه‌کردووه، به‌لام کاتیکی باسی ژياننامه‌ی که‌سیکی قورئان خوین له‌ شاری مه‌دینه کردووه، ئاماژه‌ی به‌وه‌کردووه، له‌ پێش (رووداوی حره‌) له‌ مزگه‌وتی پیغه‌مبه‌ر(د.خ) قورئانی خویندوو، دواتر درێژه‌ی به‌ باسه‌که‌ی داوه و ئاماژه‌ی به‌وه‌کردووه پێویست ده‌کات پۆزی (حره‌) بناسینیت، که‌ ئه‌و پۆزه‌ بووه (یه‌زیدی کوری معاویه) سوپایه‌کی ناردوو ته‌ سه‌ر شاری (مه‌دینه) و له‌و جیگه‌وه‌ پێی وتراوه (حره‌) به‌سه‌ر شاره‌که‌ سه‌رکه‌وتوو و سوپاکه‌ی هه‌تکی شاره‌که‌یان کردوو به‌ جوړیک سالی دواتر هه‌زار مندالی بېابوک له‌و شاره‌ له‌ دایک بووه (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٦، ص ٢٧٥-٢٧٦).

ئه‌گه‌ر تێبینی تۆماره‌ میژوویه‌کان بکه‌ین له‌ گیرانه‌وه‌ی کوژرانی (عه‌بدو‌لای کوری زویتر) به‌ده‌ستی (عه‌بدو‌لمه‌لیکی کوری مه‌روان) و (حه‌جاجی کوری یوسفی سه‌قه‌فی) (ابن سعد، ٢٠٠١، ج ٧، ص ٢٢٦؛ الطبری، ب.س، ج ٣، ص ٥٤١). (ئین خه‌له‌کان) به‌جوړیک باسی کردوو هه‌ست به‌ سته‌م لیکراوی کوری (زویتر) و سته‌می ده‌سه‌لاتی ئومه‌وییه‌کان ئه‌که‌یت، که‌ چۆن (حه‌جاج) تامه‌زرۆی کوشتنی کوری (زویتر) بووه و (عه‌بدو‌لمه‌لیک) پالپشتی ئه‌و کوشتنه‌ی کردوو (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٣، ص ٧٢-٧٥).

وه‌ک پێشتر باسمان کرد، له‌ناو هه‌موو خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی (ئین خه‌له‌کان) وه‌کو خه‌لیفه‌یه‌کی جیاواز باسی (سوله‌یمانی کوری عه‌بدو‌لمه‌لیک) ی کردوو، له‌ کۆی (حه‌وت) لاپه‌ره‌ (بروانه‌: ج ٢، ص ٤٢٠-٤٢٦) که‌ بۆی ته‌رخان کردوو، بۆمان ده‌رده‌که‌وت بۆچوونی بۆ ئه‌م خه‌لیفه‌یه زیاتر وه‌ک که‌سیکی باش و میهره‌بان ده‌ری خستوو، هه‌ربۆیه‌ش ئاماژه‌ی بۆ ئه‌وه‌کردوو، که‌ خه‌لکی به‌ مایه‌ی خێریان زانیوو و ناویان ناو کلیلی خێر، هه‌روه‌ها خه‌لکی وتوویه‌ به‌خێر ده‌ستی پیکرد و به‌خێر کۆتایی پێهێناوه‌ (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٢، ص ٤٢٠)، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رنجکه‌ی (حه‌جاج) ی له‌ناو برد و دیله‌کانی ئازاد کرد، زیندانه‌کانی چۆل کرد (ابن الاثیر، ١٩٨٧، ج ٤، ص ٣١١؛ الصفدی، ١٩٩٢، تحفة‌ ذی الباب، ج ١، ص ١٣٩-١٤٠)، جگه‌ له‌وه‌ چاکه‌ی له‌گه‌ڵ خه‌لکدا کرد، به‌وه‌ی (عومه‌ری کوری عه‌بدو‌لعه‌زیز) ی کرده‌ جێنشین خۆی (الیعقوبی، ٢٠١٠، ج ٢، ص ٢٢٦؛ ابی الفداء، ب.س، ج ١، ص ٢٠٠؛ للقلقشندی، ب.س، ج ١، ص ١٣٩-١٤٠).

ئه‌وه‌ی تێبینی کراوه‌ لای (ئین خه‌له‌کان) له‌ هه‌ندیک شوێنی کتێبه‌که‌ی کاتیکی باسی (عومه‌ری کوری عه‌بدو‌لعه‌زیز) ی کردوو، وشه‌ی (رضی الله عنه) به‌کارهێناوه‌ (بروانه‌: ابن خلکان،

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

١٩٩٤، ج ٢، ص ٤٢٠، ٥٣٩؛ ج ٣، ص ١٤٩؛ ج ٤، ص ١٧٧، ٣٧٠). بهم پێیه بیت بۆچوونی لهسەر ئەم دەسهلاتدارە ئومەوی باش و جیاوازتر بوو له دەسهلاتدارانی تری ئومەوی، چونکە بۆ دەسهلاتدارانی تریان ئەم وشەیهی به کارنههێناوه، به لێکو به ناوی خۆیان یان هەر تهنیا وشە خەلیفه ی بۆ به کارهێنان نە ک پاشکۆی (رضی الله عنه).

یه کێک لهو رووداوانه ی، (ئین خه له کان) گێڕاویه تییه وه، وه ک سته مکارییه ک بۆ کاره کانی (وه لیدی کوری یه زید) ی خه لیفه ی ئومەوی، رووداوی کوژرانی (موحه ممه دی کوری هیشامی کوری ئیسماعیل مه خزومی^(١٨)) خالی خه لیفه هیشام و (ئیراهیم) ی برای بوو، (ئین خه له کان) گێڕانه یه کی (ئین ئیسحاق) ی تۆمارکردوو، به وه ی (وه لیدی کوری یه زید) رقیکی زۆری له (موحه ممه دی کوری هیشام) هه لگرتوه، کاتیکی (وه لید) بۆته خه لیفه و فره مانی گرتنی (موحه ممه دی) و (ئیراهیم) ی برای ده رکردوو و بردارون بۆ شام. پاشان داوی قامچی کردوو. (موحه ممه دی) پێی وتوو: ئە ی مافی خزمایه تیمان نییه؟ (وه لید) وتویه تی: چ خزمایه تییه ک له نیوان من و تۆدا هه یه؟ ئایا تۆ جگه له پیاویکی هۆزی ئە شجعه شتیکی تریه؟ (موحه ممه دی) یش وتویه تی: داوات لێ ده که م به هۆی خزمایه تیت له گه ل (عه بدولمه لیک) بمان به خشه. (وه لید) وتویه تی: به لām تۆ ئە وه ت نه پاراست. (موحه ممه دی) وتویه تی: ئە ی ئە میری باوه رداران، پێغه مبه ری خودا (د.خ) پێگری کردوو له وه ی قوربه یش به قامچی لێ بدریت، مه گه ر له سه ر تاوانیکی دیاریکراو (حه د) نه بیت. (وه لید) وتویه تی: منیش له سه ر تاوانیک سزات ده ده م، تۆ یه کێک بوویت له وانه ی ئە و کاره ت به رامبه ر (عه رجی^(١٩)) کرد، که ئامۆزام و نه وه ی ئە میری باوه رداران (عوسمان) بوو، تۆ ریزت له پێکه ی باپیری و نزیکایه تی له (هیشام) نه گرت و ئە وکاته ئە م فره مووده یه ت باس نه کرد، منیش ئیستا تۆ له ی ئە وت لێ ده که مه وه، بۆیه ئە ی خزمه تکار، لێ بده. ئینجا هه ردووکیانی داوه ته به ر قامچییه کی توند و به کو ت و زنجیری قورسه وه ره وانه ی لای (یوسف کوری عومه ر) ی والی (کوفه) یانی کردوو. فره مانی پێکردوو، به وردی لێکو ئینه وه یان له گه ل بکات و ئە شکه نجه یان بدات تا ده مرن (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٤٠١). ته نانه ت له نامه یه کدا بۆ نووسی بوو: ئە گه ر یه کێکیان زیندوو مایه وه، له گه ل کوری ژنه مه سیحیه که^(٢٠) دا به ندیان بکه. به توندترین شیوه ئە شکه نجه یان بده و سامانیکی زۆریان لێوه ر بگه ر. ئە شکه نجه یه کی ئە وه نده توندیان داو هیه چ شوئینیک له جه سته یاندا نه ماوه قامچی به ر نه که وتبیت، (موحه ممه دی کوری هیشام) هه رکاتیکی بیانیوستایه هه لیبستین، ریشیان گرتوو و رایان کیشاوه. کاتیکی دۆخه که زۆر سه خت بووه، (ئیراهیم) خۆی به زه حمه ت راگرتوو، تاوه کو سه یری رووی (موحه ممه دی) بکات، به لām به سه ریدا که وتوو، هه ر به و حاله وه هه ردووکیان پێکه وه مردون (المکی، ١٩٨٦، ج ٢، ص ٣٨٥؛ ابن عساکر، ٢٠٠١، ج ٧٣، ص ٢٦٠-٢٦١). (خالیدی قه سری) یش له هه مان رۆژدا له گه لپاندا گیانی له ده ستداوه (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٤٠٢). (ئین خه له کان) گێڕانه وه ی ئە م رووداوه ی به لاوه گرنه بووه، بۆیه له هه مان لاپه رده ئاماژه ی به وه کردوو لێره دا له بابه تی سه ره کی ده رچووین و ده گه رپینه وه بۆ ته واو کردنی هه واله کانی (نه زری کوری شومه یل^(٢١)) لێره وه بۆمان ده رده که ویت، ئە و گێڕانه وه یه دوور له بابه تی باسه که ی بووه، به لām به ده رفه تی زانیوو هه لویدا باسی بکات و باسی ئە و سته مکارییه ی وه لید بکات.

ثین خه له کان شتیکی ئه وتوی له سهر (یهزیدی کوری وهلید) نه بوو، ئه وهنده نه بێت ئه وهی گێراوه ته وه؛ کاتیک (فه یروزی کوری یه زدگرد) ی ساسانی له سه رده می والیه تی (حه جاج) و له سهر دهستی (قوته یبهی کوری موسلمی باهلی) کوژراوه^(۲۲)، دوو کچی هه بووه نێردراوه بۆ لای (حه جاج)، که له وکاته دا والی (عێراق) و (خوراسان) بووه، والی یه کیک له کچه کانی بۆ خۆی بردوو و ئه وی تری ناردوو بۆ لای (وهلیدی کوری عه بدولمه لیک)، (وهلید) یش ئه و کچه ی کردوو به هاوسهری خۆی، له م ژنه (یهزیدی) ی لێ بووه، که به (ناقص) ناسراوه، بۆیه ش ناو نراوه (ناقص)، چونکه مووچه ی سه ربازانی که م کردۆته وه (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۳، ص ۲۶۷).

سه باره ت به (ئیه راهیمی کوری وهلید) ههر ئه وهنده ی وتوو نازناوی (ئهبو ئیسحاق ئیه راهیمی کوری وهلید کوری عه بدولمه لیک) ه، دایکی که نیه کیک بووه به ناوی (نعمه)، وتراویشه ناوی (خشف) بووه، له مانگی (زولحه ججه) ی سالی (۱۲۶ک) به رامبه ر به (سپێته مبه ر) ی سالی (۷۴۴ز) به یعه تی پێدراوه، پاشان خۆی له ده سه لات کێشاوه ته وه و کاروباری بۆ (مه روانی کوری محه ممه دی جه عدی) جێهێشتوو و له مانگی (سه فهر) ی سالی (۱۲۷ک) به رامبه ر به (نۆفه مبه ر) ی سالی (۷۴۴ز) به یعه تی پێداوه^(۲۳). ماوه ی ده سه لاتی (دوو مانگ) و (ده رۆژ) بووه، تا وه کو سالی (۱۳۲ک/۷۴۹ز) له ژياندا ماوه ته وه. (ئهبو عه ون) له رۆژی (زاب^(۲۴)) دا کوشتویه تی، ده شگوتریت: له و رۆژه دا خنکوه، ههروه ها وتراویشه: (مه روان کوری موحه ممه د) کوشتویه تی و له خاچیداوه. وتراویشه که سێکی بێتوانا و بیرکۆل بووه، شوێنکه وتووای جارێک به نازناوی (خه لیفه) و جارێکی تر به (ئه میر) سلاویان لێ کردوو (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۱، ص ۴۴۳).

(ثین خه له کان) ده گێرته وه (عه بدولحه مید کاتب^(۲۵))، که یه کیک بووه له نووسه ره دیاره کانی سه رده می (مه روانی کوری محه ممه د) ی دوا پاشای بنه ماله ی ئومه یه، رۆژیکیان یه کیک له کاربه ده سه ته کانی کۆیله یه کی ره شپێستی پێشکه ش کردوو، ئه ویش به و کاره تووره بووه، داوای له (عه بدولحه مید کاتب) کردوو به شیویه کی کورت نامه یه ک بۆ ئه م کاربه ده سه ته بنووسه و له سه ر کاره که ی سه رزه نشتی بکات. ئه ویش بۆی نووسیوو: ئه گه ر په نگیکم له ره ش خراپتر و ژماره یه کی که متر له یه کم بدۆزیا یه ته وه، به دیاری پێتم ده به خشی. والسلا م (ابن خلکان، ۱۹۹۴، ج ۳، ص ۲۲۸). ئه گه ر تیبینی بکه ین له هه رجیگه یه ک (ثین خه له کان) کاتیک باسی (مه روان) دێته ناوه وه وه ک دوا پادشای بنه ماله ی ئومه وی نازناوی (جه عدی) گویدریژی له گه ل هیناوه (بروانه: ج ۱، ص ۴۴۳، ج ۲، ص ۴۱۵، ج ۳، ص ۲۲۸، ج ۶، ص ۳۱۵، ۳۳۵)، ئه مه ش ئاماژه یه له سه ر ئه وه ی (ثین خه له کان) بۆچوونی باش نه بووه ده رباره ی (مه روان) و به نه رینی باسی کردوو، له کاتیکدا دایکی کورد بوو.

ده ره ئه نجامه کانی توێژینه وه:

له میانه ی شیکردنه وه و به راوردکردنی ده قه میژوویه کانی هه ردوو میژوونووس (ئهبو حه نیفه ی دینه وه ری) و (ثین خه له کان)، له توێژینه وه که گه یشته ئه م ده ره ئه نجامانه ی لای خواره وه: ۱. (ئهبو حه نیفه ی دینه وه ری) له کتیی (الأخبار الطوال) دا، سه ره پای ئه وه ی تۆمه تی شیعه گه ری خراوته پال، به لام له گێرانه وه ی رووداوه هه ستیاره کانی وه ک کوشتنی (حسینی

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلکان) أنموذجاً

کۆری عهلی) و (پرووداوی حه‌ره)، تاوه‌کو راده‌یه‌کی زۆر هاوسه‌نگی پراستوووه و وه‌ک پرووداوی میژووی گواستوونیه‌تیه‌وه، نه‌ک وه‌ک هاوخه‌می مه‌زه‌به‌ی، ته‌نانه‌ت خۆی له‌ باسکردنی ورده‌کاری ئه‌تککردنی مه‌دینه به‌دوور گرتوووه.

٢. (دینه‌وه‌ری) له‌ گیرانه‌وه‌کانیدا سه‌باره‌ت به‌ کۆتایی ده‌وله‌تی ئه‌مه‌وی، زیاتر تیشکی خستۆته سه‌ر سته‌م و خراپه‌کاری واییه ئومه‌وییه‌کان له‌ ناوچه‌ی (خۆراسان)، ئه‌مه‌ش وه‌ک پاساو هه‌ینانه‌وه و شه‌ریه‌تدان به‌ هه‌لگیرسانی شۆرشی عه‌باسیه‌کان.

٣. (ئین خه‌له‌کان) له‌ (وفیات الاعیان) دا په‌یره‌وی سیاسه‌تی پشتگوێخستنی به‌ کارهه‌یناوه به‌وه‌ی ژياننامه‌ی زۆریه‌ی خه‌لیفه ئومه‌وییه‌کانی نه‌ووسیه‌ته‌وه، ته‌نها ئه‌وانه نه‌بیته‌ که په‌یه‌ندیان به‌ لایه‌نی ئه‌ده‌بی یان پێویستی گیرانه‌وه وایخواستوووه باسی بکات، وه‌ک (سوله‌یمان) و (ئیه‌راهم) و (مه‌روانی کۆری محه‌مه‌د)، ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی کتێبه‌که‌ی له‌ ململانی سیاسی به‌دوور بگرێت.

٤. خالێکی سه‌رنجراکێشی توێژینه‌وه‌که ئه‌وه‌یه (ئین خه‌له‌کان) رێژیکی تایبه‌تی له‌ خه‌لیفه (عومه‌ری کۆری عه‌بدولعه‌زیز) گرتوووه و ده‌سته‌واژه‌ی (رضي الله عنه) ی بۆ به‌ کارهه‌یناوه، له‌ کاتێکدا ئه‌م ده‌سته‌واژه‌یه‌ی بۆ خه‌لیفه‌کانی تر به‌ کارنه‌هه‌یناوه، هه‌روه‌ها هه‌ولیداوه لایه‌نه‌ مڕۆی و کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ده‌ریخات، نه‌ک ته‌نها لایه‌نه‌ سیاسیه‌ ناکوکه‌کان.

٥. هه‌ردوو میژوونووس، سه‌ره‌رای جیاوازی میتۆدیان، له‌ سه‌ر وێناکردنی خه‌لیفه‌کانی (وه‌لیدی کۆری یه‌زید) و (مه‌روانی کۆری محه‌مه‌د) وه‌ک دوو فه‌رمانه‌وا‌ی سته‌مکار و خوێنڕێژ کۆکن؛ (دینه‌وه‌ری) له‌ رووی سیاسیه‌وه شکستیانی به‌ستۆته‌وه به‌ سته‌مه‌کانیان، (ئین خه‌له‌کان) نیش له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه چیرۆکی ئه‌شکه‌نجه‌دان و بێرێزییه‌کانیانی گواستۆته‌وه.

٦. توێژینه‌وه‌که ده‌ریده‌خات هه‌ردوو میژوونووس وه‌ک کوردێک توانیویه‌تی له‌ به‌رزترین ئاستی زانستی سه‌رده‌مه‌که‌یاندایه‌ میژوو بنووسنه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی ناسنامه‌ی نه‌ته‌وه‌ییان بپێته‌ رێگر له‌ به‌رده‌م باب‌ه‌تیبوونیان.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

مەدینە. لە غەزای موئەتەدا بەشدار بوو، وەک دەوترێت لەو سەفەرە توشی نەخۆشییەک بوو، بۆیە لە پرگارکردنی مەککە، تائیف، خەیبەر و حوئەیندا باسی نەکراوە. پێغەمبەری خودا (صلی اللہ علیہ وسلم) لە خەیبەر سالانە سەد و چل بار خورمای پێداوە. لە کۆتای تەمەنیدا کوێر بوو، لە سەرەدەمی خەلافەتی موعاویە کۆری ئەبو سوفیاندا کۆچی دواوی کردوو. (ابن سعد، ٢٠٠١، ج ٤، ص ٣٨-٤١؛ ابن عبدالبر، ١٩٩٢، ج ٥، ص ٥٧٣-٥٧٥)

(١٣) دەگێرنەووە کە رۆژنیکیان موعاویە وتویەتی: ئەمە ئەبو یەزید، ئەگەر نە ی زانیایە من بۆ ئەو لە براکە (عەلی) باشترم، لای ئیمە نەدەمایەو و ئەو ی بەجێنەدەهێشت. عەقیلیش لە وەلامدا وتویەتی: براکەم بۆ دینەکەم باشتر، تۆیش بۆ دنیام باشتر، منیش دنیام هەلێژاردوو، داوا لە خودای گەورەش دەکەم کۆتاییەکی خێرم بۆ ببەخشێت. (ابن عبدالبر، ١٩٩٢، ج ٥، ص ٥٧٥؛ ابن الاثیر، اسد الغابە، ج ٤، ص ٦٢).

(١٤) سورەتی (المسد) ئایەتی (١).

(١٥) سورەتی (المسد) ئایەتی (٤-٥).

(١٦) ئوم جەمیل، ناوی تەواوی ئەروای کچی حەرب کۆری ئومەییە کۆری عەبد شەمسە، ئەو خوشکی ئەبو سوفیان کۆری حەرب باوکی موعاویە، هاوسەرگیری لەگەڵ عەبدولعووای کۆری عەبدولموئەتەلیب مامی پێغەمبەری ئیسلام (د.خ)، کە بە ئەبو لەهەب ناسراوە کردوو، چەند مندائیکی لێ هەبوو لەوانە: عوتبە، عوتەیبە، موعتەب. عوتبە و عوتەیبە لەسەر تادا دوو لە کچەکانی پێغەمبەریان خواست بوو، ئەوانیش روقەییە و ئوم کەلسوم بوون، بەلام دواتر بەهۆی دژایەتیەکانیانەو بۆ پێغەمبەر (د.خ) لێیان جیا بوونەتەو. ئوم جەمیل و هاوسەرەکە ی ئەبو لەهەب سەر سەختترین دوژمنانی پێغەمبەر موحەممەد (د.خ) و بانگەوازی ئیسلام بوون. ئوم جەمیل بەو ناسراو بوو ئازاری زۆری پێغەمبەری داو، وەک ئەو ی هەمیشە درک و چل و چتۆی لەسەر ڕینگاکە داناو، هەر وەها بە زمانیشی هێرشێ کردۆتە سەری و شیعری لە دژی هۆنیوئەتەو، بۆیە لە قورئانی پیرۆزدا و لە سوورەتی مەسەد ئاماژە بە ئوم جەمیل بە ئۆ ئەو ی ناوی بەهێرێت کراوە. ئوم جەمیلی بە حمالة الحطب وەسف کردوو، کە ئاماژە بە بۆ کردارەکانی لە دژایەتیکردنی پێغەمبەری ئیسلام. لە ئایەتەکانی کۆتایی سوورەتە کەدا هاتوو: فی جیدها حبل من مسد وەک سزایەک بۆ کردارەکانی وەسف کراوە. کاتیک ئەم سوورەتە دابەزیو، ئوم جەمیل زۆر توورە بوو و بە بەردیکەو چوو بۆ لای پێغەمبەر (د.خ)، ئەوکات لەگەڵ ئەبو بەکر داوێشتوو، بەلام بە ویستی خودا نەیتوانیو پێغەمبەر ببینێت. (ابن هشام، ١٩٩٥، ج ١، ص ٤٤٤-٤٤٦؛ الشوابکە، ٢٠٠٩، ص ٥٥-٥٦)

(١٧) مەبەست لە مەروانییەکان لقی دوو می زنجیرە فەرمانرەوایی بنەمالە ی ئومەوییە لەناو دەوڵەتی ئەمەویدا، کە دوا کۆتایی هاتی لقی سوفیانی کە لەلایەن موعاویە کۆری ئەبو سوفیانەو دامەزرابوو، حکومرانیان گرتۆتە دەست. ناوی مەروانییەکانیش دەگەڕێتەو بۆ مەروانی کۆری حەکەمی کۆری ئەبیلعاسی کۆری ئومەییە، کە لە سالی (٦٦٤/٦٨٤) خەلافەتی ئومەوی گرتۆتە دەست و ئەم لقە ی دامەزراندوو، کە تاوێ کو رووخی دەوڵەتی ئەمەوی لە رۆژھەلات لە سالی (١٣٢/٧٥٠) لە دەسەلات بەردەوام بوون. گەشتی مەروان بە دەسەلات دوا قوئەتیک پێ لە پشیوی و ئازاو هاتوو، کە لە دوا ی مردنی یەزیدی کۆری موعاویە و پاشان وەفاتی کورەکی (موعاویە دوو می) ناسرابوو، هاتوو، بۆ ئەو ی جێنشینی بۆ خەلافەت دیاری بکات. بەهۆی ئەو بارودۆخە ی دروست بوو بوو سەرکردەکانی بنەمالە ی ئومەییە و لایەنگرانیان لە ناوچە ی جابیه کۆبوونەتەو، لەو کۆبوونەو یە مەروانی کۆری حەکەمیان وەک خەلیفە هەلێژاردوو، بەمەش دەسەلات لە لقی سوفیانییەو بۆ لقی مەروانی لەناو بنەمالە ی ئومەوی بە شێو یەکی یە کجاری گواستراو تەو. (ابن سعد، ٢٠٠١، ج ٧، ص ٤٤-٤٧؛ المسعودی، ب.س، التنبيه، ص ٢٦٦-٢٦٩؛ بیضون، ١٩٩١، ص ٢١١-٢١٥؛ سبحان، أسونریمان، ٢٠١٧، ل ١٤٢، ١٤٤، ١٤٧).

(١٨) محەممەدی کۆری هیشامی کۆری ئیسماعیلی کۆری هیشامی کۆری وەلید کۆری موعاویە مەخزومییە، کە سایەتیەکی دیاری سەرەدەمی دەوڵەتی ئومەوی بوو. سەر بە هۆزی بەنی مەخزوم بوو، یەکیک بوو لە بنەمالە ناودارەکانی قورەیش. لە سەرەدەمی خەلیفە ی ئومەوی هیشام کۆری عەبدولمەلیک پۆستی والییەتی مەککە و مەدینە و تائیفی بۆ سپێردراو. لە والیەتی بەردەوام بوو تاوێ کو هاتی وەلیدی کۆری یەزید بۆ سەر تەختی فەرمانرەوای دەوڵەتی ئومەوی لە پۆستەکی دووری خستۆتەو. دوا ی لابرینی لەگەڵ ئیبراهیمی برای لەسەر دەستی یوسف کۆری عومەری سەقەفی والی عێراق و بە فەرمانی خەلیفە وەلید کۆری یەزید ئەشکەنجە

دراون و له بهنديخانهى كوفه له ژير تهشكه نهجدا گيانيان له دهستداوه. (المكي، ١٩٨٦، ج ٢، ص ٣٨٢-٣٨٥؛ ابن عساكر، ٢٠٠١، ج ٧٣، ص ٢٥٩-٢٦١).

(١٩) ناوى عهبدوئلاى كورى عومهرى كورى عهمرى كورى عوسمانى كورى عهفانه، نازناوى (عهرجى) لى نراوه، چونكه له (عهرج) نيشتهجى بووه، كه شوئيتهكه لهسهر ريگاي مهككه. (محهمهد كورى هيشام كورى ئيسماعيل) به تۆمهتني رشتني خوئي مهولايه كي (عهبدوئلاى كورى عومهر) زينداني كردووه، داواي خوئيتهكهى له عهبدوئلا كردووه، ئيتهر ههر له زيندانا ماوهتهوه تاوهكو مردووه. (الزبيري، ١٩٨٢، ص ١١٨؛ ابن عساكر، ٢٠٠١، ج ٧٣، ص ٢٦٠؛ الذهبي، ١٩٨٢، ج ٥، ص ٢٦٨) له گيرانهوهيه كي ترهاتووه محهمهد كورى هيشام كورى ئيسماعيل مهخزومي، خالي هيشامي كورى عهبدولمهليكي، كاتيكي والي مهككه بووه، عهرجي زينداني كردووه، چونكه شيعري دلداري بو دايكي جهيداء وتووه، كه له هوزي بهني حارس كورى كهعب بووه. ئەم كارەى لەبەر خوۆشهويستی ئەو نەبووه، بەلكو بو ئەوه نووسيوهتي كورپهكهى له كه دار بكات. محهمهد نو سأل زينداني كردووه، به قامجي لييداوه و له بازارپهكاندا گهراندويهتي، دواتريش كوشتويهتي. (ابن خلكان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٤٠٢).

(٢٠) مه بهستي له ئەبو ههيسهم خالدي كورى عهبدوئلاى كورى يهزیدی كورى تهسهدي تهلبهجهلي تهلقهسرييه، له بنهجهدا يه مهنييه، دايكي خالد مهسيحي بووه، ئەمهش دواتر لهلايهن نهيارهكانيهيه دزي بهكارهتيراهوه. لهسهردهمي خهليفه وهليدي كورى عهبدولمهليكي والي مهككه بووه، تاوهكو سهردهمي سولهيماني كورى عهبدولمهليكي لهم پۆستهدا ماوهتهوه. لهسهردهمي خهليفه هيشامي كورى عهبدولمهليكي والي عيراق (بهسره و كوفه) بووه، نزيكه پازده سال لهم پۆستهدا ماوهتهوه. يهكيكي له رووداوه ديارهكان كه لهسهر دهستي خالد روويداوه، كوشتني جهعدي كورى درههم بووه، تۆمهتباري كردووه بهوهي كهسيكي زهنديقه و باوهري بهوه بووه قورئان دروستكراوه، له رۆزي جهژني قورباندا وهك قورباني له نزيك مينبهري وتارداندا سهري برپيووه. له سالي (١٢٠/ك ٧٣٧ز) خهليفه هيشامي كورى عهبدولمهليكي له پۆستهكهى لاي بردووه و يوسف كورى عومهر تهلسهقهفي له جيگهكهى داناهوه. يوسف خالدي زينداني كردووه، تهشكه نهجهي داوه و مال و ساماني دهسته بهسهر كردووه. دواي مردني هيشام و هاتنه سهركاري وهليدي كورى يهزید، وهليد خالدي به پارهيكي زور به يوسف كورى عومهر فروشتووه. يوسف بهردهوام بووه له تهشكه نهجهداني خالد تاوهكو ئەوهي له سالي (١٢٦/ك ٧٤٣ز) بههوي تهشكه نهجهي زورهوه له كوفه گياني لهدهستداوه. (الطبري، ب.س، ج ٤، ص ٢٤٧-٢٥١؛ ابن عساكر، ٢٠٠١، ج ١٦، ص ١٣٥-١٦٢؛ الذهبي، ١٩٨٢، ج ٥، ص ٤٢٥-٤٣٢).

(٢١) بوزانياري لهسهر نهزري كورى شومهيل، پروانه: ابن خلكان، ١٩٩٤، ج ٥، ص ٣٩٧-٤٠٥.

(٢٢) (فهريوز) يان پيروز لهسهر دهستي (قوتهبيهي كورى موسلمي باهلي) وهك ئەوه (ئين خهلهكان) باسي كردووه، نهكوژراوه، بهلكو دواي رووخاني ئيمپراتوريهتي ساساني، (فهريوز) ههلاتووه بو سنورهكاني (چين) و پهناي بردۆته بهر فهريمانپهواياني (چين)، (فهريوز) لهوي ماوهتهوه و ههر له (چين) و له سالي (٦٠/ك ٦٧٩ز) كوچي دواي كردووه. (ئه نوهر، كهيوان نازاد، ٢٠١٩، ميژووي ئيمپراتوريهتي ساساني، ج ٣، چاپخانهي چوارچرا، سليماني، ل ١٥٧-١٥٨)، بهلام تهگهر تيبيني بكهين له سالي (٨٦/ك ٧٠٥ز) قوتيبه بوته فهريمانپهواي ناوچهكاني خوړاسان، دواي ئەو ريكهوته هيرشي كردۆته سهر ناوچهكاني ئەوديو رووبار و توانيوهتي دهست بهسهر مال و سامان و پاشماوهي بنه مالهي يهزدگورددا بگري، كه لهو ناوچهيه ژيان. لهوي دوو كچهكهي فهريوزي بهديل گرتووه و ناردويه بو (حهجاج)، حهجاجيش يهكيكياني بو خوي بردووه، ئەوهي تريان كه ناوي (شاهفريد) بووه، بو خهليفه (وهليدي كورى عهبدولمهليكي) ناردووه. وهليد بو خوي مارهي كردووه و (يهزید) كوري لهم ژنه بووه. ههر بويه يهزید زورجار شانازي بهوه كردووه ئەو له نهوي كيسراكانه، چونكه به رهجهلهك دهرويشتهوه سهر كيسراكاني ساساني و خاقاني پادشاي توركهكان و قهيسهري رۆم. (ابن كثير، بدايه، ج ١٣، ص ١٩٢؛ ابن تغري بردي، ب.س، ج ١، ص ٣٨١).

(٢٣) ئين خهلهكان له بهرگيكي تري كتيبهكهي و له جيگهيهكي تردا چۆنيهتي گهيشته دهسهلاتي (مهروان) و لابردني (ئيبراهيم) بهم جوړه دهگيرينيتهوه: (مهروان كورى موحهمه)، لهگهله خهلكي (جزيره فورات) و (قهنسرين) بهرهو ناو (ديمهشق) هاتوون و سوپاكهي (ئيبراهيم) ههلهاتووه و سوپاي (مهروان) چووته ناو (ديمهشق) هوه، (مهروان) (ئيبراهيمي كورى وهليد) لهسهر كار لابردووه و خوي شويني گرتۆتهوه، ماوهي دهسهلاتداري (ئيبراهيم) (چوار) مانگ بوو؛ له مانگي (رهبيعي دووهم) ي سالي (١٢٧ك) بهرامبهه به (فبراي) ي

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

سألي (٧٤٥ز) له سهر كار لای بردووه، دهوتریت ماوهی دهسه لاتدارییه کهی تهنها (حهفتا) رۆژ بووه. (ابن خلکان، ١٩٩٤، ج٧، ص ١١١).

(٢٤) شهري زای گهوره، ئەم شهري له (جمادی ئاخري) سالی (١٣٢ک) بهرامبەر (ديسمبەر)ی سالی (٧٤٩ز) روويداوه، شهري که له نزیک رووباری زيی (زاب) گهوره، که يه کيکه له لقه کانی رووباری ديچله له نيوان سوپای خهلافهتی ئەمهوی به سهرکردايهتی دوا خهليفهيان مهروانی کوري موحه مه د و سوپای عهباسيه کان به سهرکردايهتی عهبدوللای کوري عهلی مامی ئەبولعه باس سه فاح روويداوه. شهري که به سهرکه وتنيکی يه کلاکه ره وهی عهباسيه کان کۆتايي هاتووه، ده رته نجامي شهري که بۆ ئومه وييه کان کاره سات بار و بۆ عهباسيه کان يه کلاکه ره وه بووه، چونکه دواي شکستی زاب مهروانی کوري محمه د بۆ ميسر هه لهاتووه، به لام عهباسيه کان شوپي که وتوون و له هه مان سألدا له وئ کوشتوويانه، به کوزرانی خهلافهتی ئەمهوی له رۆژه لات کۆتايي هاتووه. ئەبولعه باس سه فاحيش خهلافهتی گرتۆته دهست و بووه به يه که مين خهليفه عهباسی. (الطبري، ب.س، ج٤، ص ٣٥١-٣٥٦؛ ابن کثير، ١٩٩٨، ج١٣، ص ٢٥٤-٢٦٦).

(٢٥) عهبدولحه ميد کوري يه حيا کوري سه عدي عامري، ناسراو به عهبدولحه ميدی کاتب، به يه کيک له ديارترين که سايه تيبه کانی بواری نووسين له سه دهی دووهی کۆچی داده نريت. له بنه جه دا فارس بووه و له شام ژياوه، له سهره تادا مامۆستای مندالان بووه و له نيوان شاره کاندا گه راوه. نامه نووسان له ئەوه وه فير بوون و پابه ندي رتيابه کهی بوون. ئەو که سه بووه ريگای رهوانبيژي له نامه نووسيندا ئاسان کردووه، بيهاوتاي سهرده می خوی بووه. کۆکراوهی نامه کانی نزیکه ی هه زار لاپه ره بووه، وه ک گرنگترين نووسه ري ده ولته تی ئەمهوی ده رکه وتووه، هونه ري نامه نووسی له سهر دهستی ئەو گه يشتۆته لوتکه. له سهرده می خهليفه هيشامی کوري عهبدولمه ليک روويکردۆته ديوانی نامه نووسی له ديمه شق و له سهر دهستی سالمی مهولای هيشام بنه ماگانی نووسيني ديوان فير بووه. دواتر چوووته خزمهت مهروانی کوري محمه د، که ئەوکات والی ئهرمه نستان و جزيره بووه، له وئ بووه ته سه رۆکی ديوان. کاتيک مهروان له سالی (١٢٧ک/٧٤٥ز) بووه ته خهليفه، به هوی رهوانبيژي و زانست و متمانه کردن پي، کردويه تی به يه که م نووسه ري ده ولته، بۆيه ئەويش تاوه کو کۆتايي ژيانی له گه ل مهروانی کوري محمه د ماوه ته وه. کاتيک ده ولته تی ئەمهوی له بهرامبەر عهباسيه کاندا شکاوه، ده سته برداري مهروان نه بووه و له گه ليذا به رهو ميسر هه لهاتووه، له سالی (١٣٢ک/٧٥٠ز) له بوصيري ميسر پيکه وه کوزراون. (ابن النديم، لأبي الفرج محمد بن إسحاق، ٢٠٠٩، كتاب الفهرست، ت: أيمن فؤاد سيد مج١، ب.ط، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن، ص ٣٦٤؛ العمري، شهاب الدين احمد بن يحي لأبن فضل الله، ٢٠١٠، مسالك الابصار في ممالك الامطار، ت: كامل سليمان الجبوري، ج١١، ط١، دار كتب العلميه، بيروت، ص ٢٣-٢٥؛ الجهشياري، أبي عبدالله بن عبدوس، ١٩٨٨، كتاب الوزراء والكتاب، قدم له: د. حسن الدين، دارالفكر الحديث، بيروت، ص ٥٣-٥٨).

ليستی سه رچاوه کان

١_ سه رچاوه کان

ابن الأثير، أبي الحسن علي بن محمد الجزري، ب.س، اسد الغابة في معرفة الصحابة، ت: الشيخ علي محمد معوض و الشيخ عادل احمد عبدالموجود، دار الكتب العلمية، بيروت.

ابن الاثير، أبي حسن علي أبي الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم بن عبد الواحد، ١٩٨٧، الكامل في التاريخ، ت: أبي الفداء عبدالله القاصي، دار كتب العلميه، بيروت.

ابن الجوزي، لأبي الفرج عبدالرحمن بن علي بن محمد، ١٩٩٢، المنتظم في تاريخ الملوك والامم، ت: محمد عبدالقادر، مصطفى عبدالقادر، ج٦، ط١، دار كتب العلميه، بيروت.

ابن الشعار الموصلي، لكمالدين أبي البركات المبارك، ٢٠٠٥، قلائد الجمان في فرائد شعراء هذا الزمان، ت: مامل سليمان الجبوري، ط١، دار الكتب العلمية، بيروت.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

ابن العمراني، محمد بن علي بن محمد، ١٩٩٩، الأنباء في تاريخ الخلفاء، ط ١، دار الافاق العربية، القاهرة.

ابن النديم، لأبي الفرج محمد بن إسحاق، ٢٠٠٩، كتاب الفهرست، ت: أيمن فؤاد سييد، ب.ط، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن.

ابن النديم، لأبي الفرج محمد بن إسحاق، ٢٠٠٩، كتاب الفهرست، ت: أيمن فؤاد سييد، ب.ط، مؤسسة الفرقان للتراث الإسلامي، لندن.

ابن تغري بردي، جمال الدين أبي المحسن يوسف تغري بردي الأتبيكي، ب.س، نجوم الزاهره في ملوك مصر و القاهرة، ت: محمد حسين شمس الدين، ب.ط، دار كتب العلميه، بيروت.

ابن حبيب، أبو جعفر محمد، ٢٠٠٩، كتاب المحبر، ت: ايلزه ليختن شتينز، ب.ط، دار الافاق الجديدة، بيروت.

ابن سعد، محمد بن سعد بن منيع الزهري، ب.س، كتاب الطبقات الكبير، ت: علي محمد عمر، ب.ط، مكتبة الخانجي، القاهرة.

ابن شاكر الكتبي، محمد، ت: د. أحسان عباس، ١٩٧٣، فوات الوفيات، ب.ط، دار الصادر، بيروت.

ابن عساكر، أبي القاسم علي بن الحسن بن هبة الله، ٢٠٠١، تاريخ مدينة دمشق، ت: محب الدين أبي سعيد عمر، ب.ط، دار الفكر، بيروت.

ابن قتيبة، أبي محمد عبدالله بن مسلم، ١٩٩٠، الامامة والسياسة المعروف بتاريخ الخلفاء، ت: علي شيري، ط ١، دار الاضواء، بيروت.

ابن كثير، الحفظ عمادالدين أبي الفداء اسماعيل ابن عمر بن كثير القريشي الدمشقي، ١٩٩٧، البدايه والنهايه، ت: عبدالله بن عبدالمحسن تركي، ط ١، دارهجر، ب.م.

ابن هشام، لأبي محمد عبدالمملك، ١٩٩٥، سيره النبي، ت: مجدى فتحى السيد، ط ١، دارالصحابه، ب.م.

أبي الفداء، عمادالدين اسماعيل، ب.س، المختصر في اخبار البشر(تاريخ أبي الفداء)، ب.ط، مكتبه المتنبي، القاهرة.

اللاتباري، لابي البركات كمال الدين عبد الرحمن بن محمد ، ١٩٩٨، نزهة الألباء في طبقات الأدباء، ت: محمد أبو الفضل إبراهيم، الطبع والنشر دار الفكر العربي، القاهرة.

الأسنوي، جمال الدين عبدالرحيم بن الحسن، ١٣٩١ هـ ، طبقات الشافعية، ت:عبدالله احمد الجبوري، ب.ط، مطبعة الارشاد، بغداد.

الاصفهاني، ابوفرج، ١٤١٦ هـ ، مقاتل الطالبين، ت: احمد صقر، ط ٢، انتشارات الشريف الرضى، ب.م.

البغدادى، عبد القادر بن عمر، ١٩٩٧، خزنة الأدب ولب لباب لسان العرب، ت: عبد السلام محمد هارون، مكتبة الخانجي، ط ٤، القاهرة.

البلاذري، احمد بن يحيى بن جابر، ١٩٩٦، انساب الاشراف، حققه و قدم:سهيل ذكار، رياض زركلي، ط ١، دار الفكر، بيروت.

التميمي الداري، تقى الدين بن عبد القادرالتميمي الداري الغزي المصري الحنفي، ١٩٨٣، الطبقات السنية في تراجم الحنفية، ط ١، ت: د.عبد الفتاح محمد الحلو، دار الرفاعي للنشر والطباعة والتوزيع، الرياض.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

الجهشياري، أبي عبدالله بن عبدوس، ١٩٨٨، كتاب الوزراء و الكتاب، قدم له: د. حسن الدين، دارالفكر الحديث، بيروت.

الحميري، محمد بن عبدالمنعم، ١٩٨٤، الروض المعطار في خبر الاقطار، ت: أحسان عباس، ط ٢، مكتبة لبنان، بيروت.

الدينوري، أبي حنيفة أحمد بن داود، ١٩٧٤، كتاب النبات، ت: برنهارد لقين، النشر فرانز شتاينر بقيسبادن، ب.ط.

الذهبي، الإمام شمس الدين محمد بن أحمد بن عثمان، ١٩٨٢، سير أعلام النبلاء، أشرف على تحقيق الكتاب وخرج احاديثه: شعيب الأرنؤوط، حقق هذا الجزء: محمد نعيم العرقسوسي و مأموق صاغرجي، مؤسسة الرسالة، ط ٢، بيروت.

الزيري، لأعبدالله المصعب بن عبدالله بن المصعب، ١٩٨٢، نسب القريش، ت: أ. ليفي بروفيثال، ط ٣، دار المعارف، القاهرة.

السيوطي، للحافظ جلال الدين عبدالرحمن، ١٩٦٤، بغية الوعاة في طبقات اللغويين والنحاة، ت: محمد أبو الفضل ابراهيم، ط ١، مطبعة عيسى البابي الحلبي وشركاه، ب.م.

الصفدي، صلاح الدين خليل بن ايبك، ١٩٩١، تحفة ذوي الألباب، ت: احسان بنت سعيد و زهير حميدان، ب.ط، منشورات وزارة الثقافة، دمشق.

الصفدي، صلاح الدين خليل بن ايبك، ٢٠٠٠، كتاب الوافي بالوفيات، ت: احمد الارناوط و تركي مصطفى، ط ١، دار الحياء التراث العربي، بيروت.

الطبراني، سليمان بن أحمد بن أيوب، ١٩٩٢، مقتل الحسين بن علي بن أبي طالب، ت: محمد شجاع ضيف الله، ب.ط، دار الاوراد، الكويت.

الطبري، أبي جعفر محمد بن جرير، ١٩٨٥، استشهاد الحسين، ت: اسيد جميلي، ط ١، دار الكتاب العربي، بيروت.

الطبري، أبي جعفر محمد بن جرير، ب.س، تاريخ الطبري الامم و الملوك، ب.ط ، دار كتب العلمية، بيروت.

العمري، شهاب الدين احمد بن يحي لأبن فضل الله، ٢٠١٠، مسالك الابصار في ممالك الامطار، ت: كامل سليمان الجبوري، ط ١، دار كتب العلمية، بيروت.

الفيروزابادي، مجدالدين محمد بن يعقوب، ٢٠٠٠، البلغة في تراجم أئمة النحو واللغة، ت: محمد المصري، ط ١، دار السعدالدين، دمشق.

القفطي، جمال الدين أبي الحسن علي بن يوسف، ١٩٨٦، انباء الرواة على أنباه النحاة، ت: محمد أبو الفضل ابراهيم، ط ١، دار الفكر العربي القاهرة.

المسعودي، علي الحسين، ب.س، التنبيه و الاشراف، ت: عبدالله اسماعيل، ب.ط، مؤسسة نشر المنابع الثقافية الاسلامية، ايران.

المسعودي، علي الحسين، ١٩٨٨، مروج الذهب معادن الجوهر، ت: قاسم وهب، ط ١، وزاره الثقافه، دمشق.

المقدسي، للمطهر بن طاهر، ب.س، كتاب البدء و التاريخ، ب.ط، المكتبة الثقافيه الدينيه، ب.م.

المكي، الامام تقى الدين محمد بن أحمد الحسنى الفاسى، ١٩٨٦، العقد الثمين في تاريخ البلد الامين، ت: محمد حامد الفقى، ط ٢، مؤسسه الرساله، بيروت.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

النويري، شهاب الدين احمد بن عبد الوهاب، ٢٠٠٤، نهايه الارب في فنون الادب، ت: على محمد هاشم، ط ١، دار كتب العلميه، بيروت.
 ياقوت الحموي: شهاب الدين أبو عبدالله ياقوت بن عبدالله الرومي الحموي، ١٩٧٧، معجم البلدان، ط ١، دار صادر، بيروت.
 ياقوت الحموي، شهاب الدين أبو عبد الله ياقوت بن عبد الله، ١٩٩٣، معجم الأدباء، إرشاد الأريب إلى معرفة الأديب، ت: د. احسان عباس، ط ١، دار الغرب الإسلامي، بيروت.
 اليعقوبي، احمد بن ابى يعقوب بن جعفر بن وهب، ٢٠١٠، تاريخ اليعقوبي، ت: عبدالامير مهنا، ط ١، شركه الاعلمى للمطبوعات، بيروت.
 اليونيني، الشيخ قطب الدين ابى فتح موسى بن محمد بن أحمد البعلبكي الحنبلي، ١٩٥٤، ذيل مرآة الزمان، ط ١، دائرة معارف العثمانية، هند.
ب_ ژندهره كان

ابونصر، عمر، ١٩٦٢، الايام الاخيره الدوله الامويه، منشورات مكتبه الاهليه، بيروت.
 الأذنهوى، أحمد بن محمد، ١٩٩٧، طبقات المفسرين، ت: سليمان بن صالح الخزى، ط ١، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة.
 بيضون، ابراهيم، ١٩٩١، من دوله عمر الى دوله عبدالملك، ب. ط، بيروت.
 روزنثال، فرانز، ١٩٨٣، علم التاريخ عند المسلمين، ت: صالح أحمد العلي، مؤسسة الرسالة، ط ٣، بيروت.
 الزركلى، خير الدين، ٢٠٠٢، الأعلام قاموس تراجم، ط ١٥، دار العلم للملايين، بيروت.
 السلمي، محمد بن صامل، ١٤٢٩هـ، منهج كتابة التاريخ الاسلامي، ط ١، دار ابن الجوزي، السعودية.
 السيد، مجدى، ١٩٩٨، تاريخ الاسلام و المسلمين في العصر الاموى، ط ١، دار الصحابه، مصر.

السيدا، عبدالسلام، ٢٠٠٧، موسوعة علماء العرب، ط ٢، مكتبة الاهلية، لبنان.
 الشوابكة، أحمد محمود خليل ٢٠٠٩، وأد الفتنة دراسة نقدية لشبهات المرجفين وفتنة الجمل وصفين على منهج المحدثين، ط ١، دار عمار للنشر والتوزيع، عمان.
 الصلابي، على محمد، ب. س، الخليفة الراشد والمصلح الكبير عمر بن عبدالعزيز، مكتبة العضرية، بيروت.
 الصلابي، على محمد، خه لافه أمير المؤمنين عبدالله بن الزبير، ٢٠٠٦، ط ١، مؤسسة أقرأ، القاهرة.

عبدالله، يسري عبدالغني، ١٩٩١، معجم المؤرخين المسلمين حتى القرن الثاني عشر الهجري، ط ١، دار الكتب العلمية، بيروت.
 فضل الله، محمد جواد، ب. س، صلح الامام الحسن اسبابه نتائجه، ب. ط، دار المثقف المسلم، ايران، قم.
 محمد، محمد الشيخ عليو، ١٤٢٧هـ، مناهج اللغويين في تقرير العقيدة، ط ١، مكتبة دار المنهاج، الرياض.

ج_ گوڤار

أبو حنيفة الدينوري منهجه وموارده في كتابه الاخبار الطوال، كلية التربية، جامعة تكريت، رسالة الماجستير.

الشهائي، مصطفى، ١٩٥١، أبو حنيفة الدينوري، مجلة المجمع العلمي العربي، ج ٣، مجلد ٢٦. العلواني، منال كريم، صالح، براء ظاهر، ٢٠٢٥، علماء مدينة دمشق في كتاب وفيات الاعيان و آبناء أبناء الزمان لابن خلكان، مجلة الملوية للدراسات الأثرية والتاريخية، مجلد (١٢)، العدد (٤٢)، تشرين الثاني.

عنيان، خديجة زبار، عنيان، فاطمة زبار، ٢٠١١، مرويّات أبو حنيفة الدينوري عن النبات في معجم لسان العرب لابن منظور، مجلة التراث العلمي العربي، مج ١، العدد ١٦. منهج ابو حنيفة الدينوري في الكتابة التاريخية كتاب (الاخبار الطوال) نموذجا، مجلة عصور جامعة وهران، العدد ١٦.

د_ نامه‌ی نه کادیمی

سبحان، أسو نریمان، ٢٠١٧، کاریگه‌ری سیسته‌می خیلافه‌تی له‌سه‌ر مملانی‌نی ده‌سه‌لات له میژووی ئیسلامدا (١- ١٣٢ ک/٦٢٢- ٧٥٩ ز)، ماسته‌رنامه (بلاونه‌کراوه)، زانکوی سلیمانی، کۆلیجی زانسته‌ مرفّاه‌تییه‌کان.

عبدالله، سولاف نزهة بندي، ٢٠١٨، تتمة معجم النبات لأبي حنيفة الدينوري، أطروحة الدكتوراه، جامعة جيلالي ليابس- سيدي بلعباس.

نضال محمد قمبر، شاکر وادي جابر، ٢٠٢٣، العامل القومي وأثره في روايات أبو حنيفة الدينوري من خلال كتابه (الأخبار الطوال)، مجلة أبحاث في العلوم التربوية والإنسانية والأدب واللغات، ج ١، العدد ٢٥.

List of sources

A. Resources

Ibn al-Athir, Abi al-Hasan 'Ali ibn Muhammad al-Jazri, B.S., Assad al-Ghaba in the Knowledge of the Companions, t: Shaykh 'Ali Muhammad Ma'waz and Shaykh 'Adel Ahmad 'Abd al-Mujud, Dar al-Kitb Al-Ilmiya, Beirut.

Ibn al-Athir, Abi Hassan Ali Abi al-Karam Muhammad ibn Muhammad ibn Abdul Karim ibn Abdul Wahid, 1987, Al-Kamil fi al-Tarikh, ed.

Ibn al-Jawzi, Abi al-Faraj Abdul Rahman ibn Ali ibn Muhammad, 1992, Al-Muntazim fi Tarikh al-Maluk wa'lamm, t: Muhammad Abdul Qadir, Mustafa Abdul Qadir, Vol. 6, Vol.

Ibn al-Sha'ar al-Musli, Kamal al-Din Abi al-Barkat al-Mubarak, 2005, Qala'id al-Jaman fi Far'id Sha'ara' of this era, T: Maml Sulaiman al-Jaburi, vol.

Ibn al-Imrani, Muhammad ibn Ali ibn Muhammad, 1999, Al-Anba' in the History of the Caliphs, Vol. 1, Dar al-Afaq al-Arabiya, Cairo.

Ibn al-Nadim, for Abi al-Faraj Muhammad ibn Ishaq, 2009, Kitab al-Fahrist, t: Ayman Fouad Sayed, BT, Al-Furqan Foundation for Islamic Heritage, London.

Ibn al-Nadim, Abi al-Faraj Muhammad ibn Ishaq, 2009, Kitab al-Fahrist, t: Ayman Fouad Sayed, BT, Al-Furqan Foundation for Islamic Heritage, London.

Ibn Taghri Bardi, Jamal al-Din Abi al-Muhsin Yusuf Taghri Bardi al-Atbaki, B.S., Najum al-Zahira fi Maluk Egypt and Cairo, T: Muhammad Hussein Shams al-Din, B.T., Dar Kitab al-Ulamayah, Beirut.

Ibn Habib, Abu Ja'far Muhammad, 2009, Kitab al-Muhabbar, T: Else Lichten Steins, B.T., Dar al-Afaq al-Jadeeda, Beirut.

Ibn Sa'd, Muhammad ibn Sa'd ibn Mun' al-Zuhri, B.S., Kitab al-Tabqat al-Kabir, t: 'Ali Muhammad 'Umar, B.T., al-Khanji Library, Cairo.

Ibn Shakir al-Kitbi, Muhammad, T: Dr. Ahsan Abbas, 1973, Fawat al-Wafiyat, BT, Dar al-Sadr, Beirut.

Ibn 'Asakr, Abu al-Qasim 'Ali ibn al-Hasan ibn Habballah, 2001, Tarikh Madinah Damascus, p.

Ibn Qutaybah, Abi Muhammad Abdullah ibn Muslim, 1990, Imamate and the well-known policy in the history of the caliphs, T: Ali Shiri, Vol. 1, Dar al-Adwa, Beirut.

Ibn Katheer, Al-Hafiz Emad al-Din Abi al-Fada' Ismail Ibn 'Umar ibn Katheer al-Quraishi al-Damascus, 1997, Al-Badaya wa al-Nhaya, t: Abdullah ibn Abdul Mohsen Turki, vol.

Ibn Hisham, Labi Muhammad Abdul Malik, 1995, Sirah al-Nabi, T: Majdi Fathi al-Sayyid, Vol.

Abi al-Fada', Emad al-Din Ismail, B.S., Al-Mukhtar fi Akhbar al-Bashar (Tarikh Abi al-Fada'), B.T., Maktab al-Mutnabi, Cairo.

Al-Atbari, Rabbi al-Barkat Kamal al-Din Abdul Rahman ibn Mohammed, 1998, Nazhat al-Albaa' in the classes of literature, T: Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, Al-Taba' and Al-Nashr Dar Al-Fakr Arabic, Cairo.

Al-Asnawi, Jamal al-Din Abdul Rahim bin al-Hassan, 2012, Shafi'i Layers, T: Abdullah Ahmad Al-Jaburi, B.T, Al-Irshad Printing House, Baghdad.

Al-Isfahani, Abu Faraj, 1416 AH, Maqatil al-Talibin, ed. Ahmad Saqr, 2nd ed., Sharif al-Radi Publications, n.p.

Al-Baghdadi, Abd al-Qadir ibn Umar, 1997, Khizanat al-Adab wa Lub Lubab Lisan al-Arab, ed. Abd al-Salam Muhammad Harun, Al-Khanji Library, 4th ed., Cairo.

Al-Baladhuri, Ahmad ibn Yahya ibn Jabir, 1996, Ansab al-Ashraf, edited and introduced by Suhayl Dhakkar and Riyad Zarkali, 1st ed., Dar al-Fikr, Beirut.

Al-Tamimi al-Dari, Taqi al-Din ibn Abd al-Qadir al-Tamimi al-Dari al-Ghazzi al-Misri al-Hanafi, 1983, Al-Tabaqat al-Saniyya fi Tarajim al-Hanafiyya, 1st ed., ed. Dr. Abd al-Fattah Muhammad al-Hilu, Dar al-Rifai for Publishing, Printing and Distribution, Riyadh. Al-Jahshiyari, Abu Abdullah ibn Abdus, 1988, Kitab al-Wuzara' wa al-Kuttab (The Book of Ministers and Scribes), introduction by Dr. Hassan al-Din, Dar al-Fikr al-Hadith, Beirut.

Al-Himyari, Muhammad ibn Abd al-Mun'im, 1984, Al-Rawd al-Mu'attar fi Khabar al-Aqtar (The Fragrant Garden in the News of the Regions), edited by Ihsan Abbas, 2nd edition, Maktabat al-Banan, Beirut.

Al-Dinawari, Abu Hanifa Ahmad ibn Dawud, 1974, Kitab al-Nabat (The Book of Plants), edited by Bernhard Lewin, Franz Steiner Press, Wiesbaden, n.d.

Al-Dhahabi, Imam Shams al-Din Muhammad ibn Ahmad ibn Uthman, 1982, Siyar A'lam al-Nubala' (The Lives of Noble Figures), supervised by Shu'ayb al-Arna'ut, this volume edited by Muhammad Na'im al-'Arqsusi and Ma'muq Sagharji, Mu'assasat al-Risalah, 2nd edition, Beirut. Al-Zubayri, by Abdullah al-Mus'ab ibn Abdullah ibn al-Mus'ab, 1982, Nasab al-Qurbash, ed. A. Lévi-Provençal, 3rd ed., Dar al-Ma'arif, Cairo.

Al-Suyuti, by al-Hafiz Jalal al-Din Abd al-Rahman, 1964, Bughyat al-Wu'at fi Tabaqat al-Lughawiyin wa al-Nuhat, ed. Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, 1st ed., Isa al-Babi al-Halabi Press and Co., n.p.

Al-Safadi, Salah al-Din Khalil ibn Aybak, 1991, Tuhfat Dhawi al-Albab, ed. Ihsan bint Sa'id and Zuhair Hamidan, n.p., Publications of the Ministry of Culture, Damascus.

Al-Safadi, Salah al-Din Khalil ibn Aybak, 2000, Kitab al-Wafi bi al-Wafayat, ed. Ahmad al-Arna'ut and Turki Mustafa, 1st ed., Dar al-Hayat al-Turath al-Arabi, Beirut. Al-Tabarani, Suleiman bin Ahmed bin Ayoub, 1992, The Killing of Al-Hussein bin Ali bin Abi Talib, edited by: Muhammad Shuja' Dhaifullah, B.I., Dar Al-Awrad, Kuwait.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

Al-Tabari, Abu Jaafar Muhammad bin Jarir, 1985, The Martyrdom of Hussein, edited by: Usayd Jamili, 1st edition, Dar Al-Kitab Al-Arabi, Beirut.

Al-Tabari, Abi Jaafar Muhammad bin Jarir, B.S., Al-Tabari's History of Nations and Kings, B.I., Dar Kutub Al-Ilmiyya, Beirut.

Al-Omari, Shihab al-Din Ahmad bin Yahya by Ibn Fadlallah, 2010, Paths of Vision in the Kingdoms of Rain, edited by: Kamel Suleiman al-Jubouri, 1st edition, Dar Kutub al-Ilmiyya, Beirut.

Al-Fayruzabadi, Majd al-Din Muhammad ibn Ya'qub, 2000, Al-Bulgha fi Tarajim A'immat al-Nahw wa al-Lugha (The Attainment of Biographies of the Imams of Grammar and Language), ed. Muhammad al-Masri, 1st ed., Dar al-Sa'd al-Din, Damascus.

Al-Qifti, Jamal al-Din Abu al-Hasan Ali ibn Yusuf, 1986, Inbaat al-Ruwat 'ala Anbaat al-Nuhat (The Narrators' Accounts of the Grammarians), ed. Muhammad Abu al-Fadl Ibrahim, 1st ed., Dar al-Fikr al-'Arabi, Cairo.

Al-Mas'udi, Ali al-Husayn, n.d., Al-Tanbih wa al-Ishraf (The Admonition and Supervision), ed. Abdullah Ismail, n.p., Islamic Cultural Publishing Foundation, Iran.

Al-Mas'udi, Ali al-Husayn, 1988, Muruj al-Dhahab Ma'adin al-Jawhar (Meadows of Gold, Mines of Gems), ed. Qasim Wahb, 1st ed., Ministry of Culture, Damascus.

Al-Muqaddasi, by al-Mutahhar ibn Tahir, n.d., Kitab al-Bada' wa al-Tarikh (The Book of Beginnings and History), n.p., Al-Maktaba al-Thaqafiyya al-Diniya, n.p. Al-Makki, Imam Taqi Al-Din Muhammad bin Ahmed Al-Hassani Al-Fassi, 1986, The Precious Decade in the History of the Faithful Country, published by: Muhammad Hamid Al-Faqi, 2nd edition, Al-Risala Foundation, Beirut.

Al-Nuwairi, Shihab al-Din Ahmad bin Abdul-Wahhab, 2004, Nihayat al-Arb fi Fanun al-Adab, published by: Ali Muhammad Hashem, 1st edition, Dar Kutub al-Ilmiyya, Beirut.

Yaqut al-Hamwi: Shihab al-Din Abu Abdullah Yaqut bin Abdullah al-Rumi al-Hamawi, 1977, Mu'jam al-Buldan, 1st edition, Dar Sader, Beirut.

Yaqut al-Hamawi, Shihab al-Din Abu Abdullah Yaqut bin Abdullah, 1993, Dictionary of Writers, Irshad al-Arab to Know the Writer, published by: Dr. Ihsan Abbas, 1st edition, Dar al-Gharb al-Islami, Beirut.

Al-Ya'qubi, Ahmad ibn Abi Ya'qubi ibn Ja'far ibn Wahb, 2010, Tarikh al-Ya'qubi, ed. Abd al-Amir Muhanna, 1st ed., Al-A'lami Publishing Company, Beirut.

Al-Yunini, Shaykh Qutb al-Din Abi Fath Musa ibn Muhammad ibn Ahmad al-Ba'labakki al-Hanbali, 1954, Dhayl Mir'at al-Zaman, 1st ed., Da'irat al-Ma'arif al-'Uthmaniyya, India

Abu Nasr, Omar, 1962, The Last Days of the Umayyad State, National Library Publications, Beirut.

Al-Adnawi, Ahmed bin Muhammad, 1997, Classes of Interpreters, published by Suleiman bin Saleh Al-Khaza, 1st edition, Library of Science and Wisdom, Medina.

Baydoun, Ibrahim, 1991, From the State of Omar to the State of Abdul Malik, B.I., Beirut.

Rosenthal, Franz, 1983, History among Muslims, edited by: Saleh Ahmed Al-Ali, Al-Resala Foundation, 3rd edition, Beirut.

Al-Zirkli, Khair al-Din, 2002, Al-A'lam Dictionary of Biographies, 15th edition, Dar Al-Ilm Lil-Mala'in, Beirut.

Al-Sulami, Muhammad bin Samil, 1429 AH, Methodology for Writing Islamic History, 1st edition, Dar Ibn al-Jawzi, Saudi Arabia.

Al-Sayyid, Magdi, 1998, *History of Islam and Muslims in the Umayyad Era*, 1st ed., Dar al-Sahaba, Egypt.

Al-Sayyid, Abd al-Salam, 2007, *Encyclopedia of Arab Scholars*, 2nd ed., Al-Ahliya Library, Lebanon.

Al-Shawabkeh, Ahmad Mahmoud Khalil, 2009, *Suppressing the Fitna: A Critical Study of the Doubts of the Spreaders of Discord and the Fitna of the Camel and Siffin According to the Methodology of the Hadith Scholars*, 1st ed., Dar Ammar for Publishing and Distribution, Amman.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

Al-Sallabi, Ali Muhammad, n.d., *The Rightly Guided Caliph and Great Reformer, Umar ibn Abd al-Aziz*, Al-Adariyya Library, Beirut.

Al-Sallabi, Ali Muhammad, *The Caliphate of the Commander of the Faithful, Abdullah ibn al-Zubayr*, 2006, 1st ed., Iqraa Foundation, Cairo. Abdullah, Yusri Abdul-Ghani, 1991, A Dictionary of Muslim Historians up to the Twelfth Century AH, 1st ed., Dar al-Kutub al-Ilmiyya, Beirut.

Fadlallah, Muhammad Jawad, n.p., The Peace Treaty of Imam al-Hasan: Its Causes and Consequences, n.p., Dar al-Muthaqqaf al-Muslim, Iran, Qom.

Muhammad, Muhammad al-Sheikh Aliyu, 1427 AH, The Methodologies of Linguists in Establishing Creed, 1st ed., Maktabat Dar al-Minhaj, Riyadh.

Abu Hanifa al-Dinawari: His Methodology and Sources in His Book al-Akhbar al-Tiwal, College of Education, Tikrit University, Master's Thesis.

Al-Shahabi, Mustafa, 1951, Abu Hanifa al-Dinawari, Journal of the Arab Scientific Academy, Vol. 3, No. 26. Al-Alwani, Manal Karim, Saleh, Baraa Zahir, 2025, Scholars of Damascus in Ibn Khallikan's *Wafayat al-A'yan wa Anba' Abna' al-Zaman*, *Al-Malawiya Journal for Archaeological and Historical Studies*, Vol. 12, No. 42, November.

Anizan, Khadija Zabar, and Anizan, Fatima Zabar, 2011, Narrations of Abu Hanifa al-Dinawari on Plants in Ibn Manzur's *Lisan al-Arab*, *Journal of Arab Scientific Heritage*, Vol. 1, No. 16.

The Methodology of Abu Hanifa al-Dinawari in Historical Writing: *Al-Akhbar al-Tiwal* as a Model, *Usur Journal, University of Oran*, No. 16

Subhan, Asu Nariman, 2017, Caricature of the Khilafati System for the Book of Islamic Studies (1-132 AH/622-759 AH), Master Name. (in Karawa), Zanki Soleimani, Kılıççı Zanzta MarÇvaytiyyakan.

Abdullah, Sulaf Nozha Bandi, 2018, continuation of the Botanical Dictionary by Abu Hanifa Al-Dinouri, doctoral thesis, Djilali Liabes University - Sidi Bel Abbes.

رؤية المؤرخين الكرد في العصور الوسطى للخلفاء الأمويين؛ (أبو حنيفة
الدينوري) و(ابن خلكان) أنموذجاً

Nidal Muhammad Qambar, Shaker Wadi Jaber, 2023, The National Factor and its Impact on the Narrations of Abu Hanifa al-Dinawari through his book (Al-Akhbar al-Tiwal), Journal of Research in Educational, Human, Literary and Language Sciences, Vol. 1, No. 25...

مجلة مركز بابل للدراسات الإنسانية ٢٠٢٦ المجلد ١٦ / العدد ٥

